

XVI. évfolyam 3. szám

260 Ft

Híradó

Pécel-Isaszeg-Gödöllő Kistérségi Kulturális és Közéleti Folyóirat

2011. április

**Karsai Zsigmond
(1920-2011)**

**Beiratkozás
a péceli és
isaszegi óvodák-
ba, általános
iskolákba**

**Szegények
iskolái**

**Makk Marci
Olimpia
a Szemerében**

**A muzsika
hangja**

**A világ nem
látva**

**Húsvéti
ötletek**

**Költészet nap
a SzeRBuSz zenekarral**

5 999527 789992

Isaszegi Történelmi Napok

Isaszeg, április 3-6.

Április 3. – Civilek a történelem nyomában

6.00 órától **Isaszegi Csata Emléktúra** az Isaszegi Természetbarát Klub és az Útvonal Követők Klubja szervezésében
(Információ: Notter Béla 06-20-254-1746, e-mail: notter@fot-net.hu, <http://itk.isaszeg.info>)

9.00 óra **Történelmi séta**, Öregtemplom – Stáció

Túrazetők: Isaszegi Népfelkelők (Inf.: 06-70-459-6615)

9.30 óra **Történelmi sétakocsikázás** – szekérinfo Szent Márton Lovashagyomány-őrző Egyesület, Inf.: 06-20-922-1288

Állomások: Parókia – Szlovák Tájház, Emlékkápolna – Múzeum – Szoborhegy – Katonapallag

9.30 órától **Toborzás** a város utcáin (Isaszeg Népi Hagyományai Alapítvány Inf.: 06-70-374-0393)

10.00 óra **Szlovák Tájház avatása** (Templom utca 30.) a Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat szervezésében (Inf.: 06-30-358-3135)

13.00 óra **Toborzó** a Szoborhegy alatti területen

14.00 óra **Haranglábavatás** a Katonapallagon, az Együttműködés Isaszegért Egyesület szervezésében
(Inf.: Versecki Erzsébet 06-20-546-8524)

18.00 óra **„Három a tánc”** – néptánc est a Dózsa György Művelődési Otthonban

Közreműködnek isaszegi, balánbányai és csíkszentdomokosi táncosok.

Április 4.

14.00 óra **Rendhagyó történelemóra** az I. Tóth Zoltán Kör közreműködésével (ELTE-BTK) Közbiztonság, hagyományörzés, kolerajárvány a szabadságharc idején

Április 5.

12.00 óra **1849 méteres emlékfutás** a Szent Márton-kúttól a Szoborhegyig

18.00 óra **Megemlékezés és koszorúzás** a Szabadságtörekvések Emléktemploma – református templomnál

Igét hirdet: Bajusz Árpád református lelkész

Beszédet mond: dr. Dürr Sándor, az Isaszegi Múzeumbarátok Körének elnökségi tagja

18.30 óra **Fáklyás felvonulás** indul a Szabadságtörekvések Emléktemplomától a Szentgyörgypusztai Kőkereszthez lovas és gyalogos hagyományörzőkkel

Emlékest és koszorúzás a Szentgyörgypusztai Kőkeresztnél

Beszédet mond: Polka Pál történész (Zseliz)

Közreműködnek: Wysocki Légió, Isaszegi Asszonykórus, Csata Táncegyüttes

Az estet katonai hadtáp és táncház zárja

Április 6.

Béke tér

10.00 óra **Játszótéravatás, gyermekkoncert**

Falumúzeum

13.00 óra **Magyar-lengyel baráti találkozó**

13.45 **Koszorúzás**

Katonapallag

14.45 óra **Ünnepi megemlékezés és koszorúzás**

Városháza

15.45 óra **Térzene és koszorúzás**

16.00 óra **Katonai és népi hagyományörzők díszfelvonulása** indul a Szoborhegy alatti csataterig.

Szoborhegy alatti terület

11.00-15.00 óra **Népi játszóház, gyermekkoncert**

13.00-15.00 óra **Népi forgatag** – néptáncbemutató

Közreműködnek helyi, magyarországi és határon túli táncegyüttesek

Kb. 16.30 óra **Népi életképek, katonai díszszemle és isaszegi csatabemutató** Az ütközetet dr. Pelyach István történész közvetíti.

Szoborhegy – Honvédszobor

Kb. 18.00 óra **Ünnepélyes koszorúzás katonai tiszteletadással**

Pitti Katalin Érdemes Művész

A március 15-i nemzeti ünnep alkalmából Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszter a Magyar Köztársaság Érdemes Művésze díjat adományozta Pitti Katalin Liszt Ferenc-díjas operaénekesnőnek. A kikitüntetetés ünnepélyes átadására a budapesti Petőfi Irodalmi Múzeumban került sor.

A Magyar Köztársaság Érdemes Művésze díj azoknak adományozható, akik a magyar nemzeti kultúra, művészi alkotómunka (színház-, zene-, tánc-, artista-, mozgókép-, képző-, fotó-, iparművészet) területén huzamosabb ideig kiemelkedő művészeti értékeket hoztak létre.

Pitti Katalin töretlen kitartással közvetíti a magyar és az egyetemes kultúrát a nagyvilágban. Számos ország operaházának közönsége gyönyörködhetett már csodálatos hangjában. Tíz éve lelkesen, nagy odaadással tanítja növendékeinek az éneklést, a hangképzést.

Részt vesz jótékonyági rendezvényeken. Évek óta támogatja az Egymást Segítő Egyesületet (ESE), számos péceli és isaszegi koncertjén csodálhattuk mi is hangját, önzetlenségét.

Kedves Katalin! Sok szeretettel gratulálunk a díjhoz!

Apróné Orosz Margit

Szegények iskolái

„Nyomort nyomorral megoldani” alcímre kívánczik az oktatáspolitikának az az elengedő gyakorlata, aminek következtében **szegények iskolái** működhetnek Magyarországon.

A szegények iskolái – mint minden gettó – hatalmi önzésből, politikai felelőtlenségből, dilettantizmusból szerveződhetnek. Mindhárom ok minden közösségi döntési szinten jelen volt, és folyamatosan terebélyesedve átszöttek a társadalmi kontextusokat az önkormányzatokban és a Parlamentben is. Mindhárom ok jelen van ma is, ám a súlyarányuk változott. Hogyan is kezdődött?

1990. – A demokratikus politikai jogok megszerzésének eufóriájában súlyosan rossz, a gazdaságot is sújtó döntések születtek, a kárpótlástól az államhatalom és vagyon önkormányzati privatizációjáig.

Hány száz köztörvényes történetet írt felül akkortájt(?) az önkormányzati jogi sérthetlenség az országban! De hát egyszerre csak egy igazság létezhet.

Aztán, hogy mindenkinek elismert óriási politikai, szabadságos, gyülekezési jogai lettek, megjelentek a gazdasági és társadalmi sérültek. Köztudott lehetett a megjelenésük.

Az önkormányzatok megkapták az ukázt, és megszülettek a humán közellátásokat pontosító kötelező törvények. 1993-ban a szociális és az oktatási törvény is. Az önkormányzatok addigra már eladták, felélték, elélték a privatizáció adományait az ingatlanoktól a közművekig, és feltették a „miből” kérdését az államnak. A törvények végrehajtása aligéppencsak működgetett.

A „miből mit hogyan” minőségellenőrzésében az önkormányzati túl-jog fékező volt.

Hajléktalanság, munkanélküliség, iskolából kiesés, eltűnt szakoktatás, lepusztult önkormányzati intézmények, tömeges rokkantosság, végrehajtások stb.

A négy év gazdasági és társadalmi sérülései 1990-94 között elegek voltak a szocialista győzelemhez.

Ezeket a sérüléseket igyekezett a következő kormányzat gyógyítani, de nem mert hozzányúlni – csak igen óvatosan – a politikai törvényekhez. Lehet, hogy frusztrált volt az utód-pártiság kisebbségének okán, lehet, hogy nem ismerte fel történelmi szükségességét az önkormányzati törvény módosításának. A kormányzati több mint kétharmados erő a gazdasági összeomlás elkerülésére koncentrált. A társadalomban az idő tovább szélesítette a „kezeletlen” nyomorúságok hatásait.

Már akkor is igen mély volt az előítélet a társadalomban a cigányokkal szemben. 1994 októberében – egy cigány család elleni helyi diszkriminációs ügy „megoldásáért” Kuncze Gábor belügyminiszter köszönőlevelet, az egi skinheadek fellógatást ígérő levelet küldtek. Passz. A neveken kívül semmi sem változott.

Az önkormányzatok hivatalainak köztisztviselőit akkortájt nem a köz, hanem a politikai testület elvárásai mozgatták. Ezekben az években az iskolai hiányzások, az iskolából való kimaradás jogi szankcionálása erőtlenné vált. Nem kérték számon. Mikorra igen, már a túlkorosság miatti felmentés intézménye és a kisegítő iskolai könnyítések szemléletváltozást hoztak a szegényvilágban.

Az iskolának –a rendszerváltás előtt – nagy presztízse volt a cigányoknál, a tanítóknak is, a tanácselnököknek, a VB titkárnak is. A kilencvenes évek végére cigánysoron és városzskéken becsődült a „tanulj gyerekem” jövőkép, és a „magára szavazok, ha kell, Józsi” szavazatalku természetesen formálódott, véleményem szerint. A nem törődés miatt olyan értékrendi változás következett be a szegény családok életvitelében, családi funkcióinak működésében, amelyek normává rendezték a túlélési ösztönöket és a deviáns magatartásokat.

A szegények iskolái nem most létesültek. Minden politikai erő és jóléti, szociális ellátó figyelhette szaporodásukat. Most sem szűrná a szemeket, ha a média-fényes történetek nem vakítanának, szerintem.

De hát a Magyar Gárda önkéntes bakancsait és a kikukázott cipőket, cipőcskéket muszáj-viselő honpolgáraink léte és látványa szemben van valamivel, amiről azt hihettük, hogy demokráciának nevezhető! A szembenezés mióta is tart? És mióta tanultuk ki a pislogást?

Rendszeralaphibaként igaz, hogy az önkormányzatok nem lehetnének fenntartói a közoktatási intézményeknek. Alkalmatlanságuk köbe véhető. A Kistérségi Társulások dettó nem. Kistérségi önkormányzatok? Járásfélék? Bocsi. Mivel ilyenek nincsenek, talán lehetnének fenntartók. **Egyetlen megoldásként a visszaállamosítás tűnik okosnak.** Feltétel: kétharmados törvénymódosítás. Ennek reménye nulla. Megoldásváltozat: helyi és kistérségi projektek lassú hatású inváziója és pozitív médiahíre. Jóhír-özön a médiákban. Majd csak lesz valami.

Rendszeralaphibaként igaz, hogy ami kötelező, ne legyen szabad. A szabad iskolaválasztást – feltételekhez kötve – meg kéne szüntetni. (Alsó tagozatban, alapoktatásban, átmeneti időre stb.). Rendszerhibaként igaz az is, hogy az állam nem mer állam lenni. Ebben az alkotmányos szabadság-világban a közoktatáson kívül már szinte semmi sem kötelező az állampolgárok számára. A közoktatás mindent visz. Mindent elvisz a jövőből.

Társadalmi, politikai alaphiba a szegregáció eltűrése, az új darabolt „életterek” normává engedése. Politikai felelőtlenség és gátlástalanság engedte a cigányfalvak, cigányiskolák, városzskélek, nejlon telepek gettóit csomósodni a demokratikus állami és önkormányzati „élettereken” túl. Törvényen kívüli gettók. És törvényen kívüli „rendcsinálók”. Mert emberiség elleni bűn, hogy állam, párt, kultúra és művész kivárják az elsőt, aki kezd, és kimondja a bűnt.

Márai Sándor „Szegények iskolája” című esszéje 1933-ban jelent meg. Idilli volt a világ a jelenlegihez képest. Merthogy a szegénység nemcsak gazdasági okok okozata. És szomorító szivszorítás a jelenlegi szegénységben, hogy a nyomor a fogantatótól burok, pólya, öltözet és majd koporsó.

Fél-cigány tízhetes baba. Koszos körmöcske, hideg kezecke. Nincs anyatejecske. Védőnő, telefon, alamizsna, tanácsok, jóléti kinek és minek. Az iskola már későn csenget be.

Némethy Mária

Nemzeti ünnep Pécelen

Nagyszabású megemlékezést tartott Pécel Város Önkormányzata március 15. alkalmából. Az eddig megszokottól eltérő időpontban, 15 órától kezdődött az ünnepség a Szemere Pál Általános Iskola aulájában. Előtte nézőtorzasként a Városi Zeneiskola Fúvószenekara lovas kocsival járta a várost, mindenkit így emlékeztetve a nap eseményeire. A műsor alatt az iskola aulája dugig telt nézőkkel, ami számomra meglepő volt, hiszen Pécel lakossága nem nagyon szokott megmozdulni az effajta rendezvényekre, de most megtette, és ez a lényeg! Aki eljött, nem bánta meg, hiszen ahogy a beharangozó, úgy a műsor is nagyon színvonalasra sikerült. Először forradalmi hangulatot idéző énekeket hallhattunk a Péceli Petőfi Sándor Férfikórus és a Legvidámabb Barakk zenekar előadásában. Ez alkalomra a dalokat Tóth Benedek hangszerelte. Majd a Petőfi Sándor Általános Iskola diákjainak előadását láthattuk, amely igazán szívhez szólóra sikeredett. A műsor zárásaként Szöllősi Ferenc Attila polgármester úr mondta el beszédét, melyben a nép erejéről – amely gondolat akár Pécel jövőjét is tükrözheti – így fogalmazott:

„Forradalom miatt gyűltünk össze, múltunk dicsőséges forradalma miatt.

Az iskolások előadása

1848. március 15-én fiatal értelmiségiek maroknyi kis csoportja megelégetve a zsarnoki elnyomó hatalmat fellázadt, és reformokat követelt. Eszméik tisztaságával tömeget állítottak maguk mellé. Ez a tömeg képviselte azt az erőt, amely a mindenki által ismert változásokat végrehajtotta. Megmutatták, mire képes a magyar, ha összefog, ha mindenki ugyanazt akarja.

E kis nép a történelem folyamán sokszor bebizonyította, hogy milyen hatalmat képvisel, és szembemelve a sokszor megjósolt beolvasásnak: volt, van és lesz amíg csak lélegezni tud. Petőfi, Jókai, Vasvári, Táncsics, e neveket mindenki ismeri óvodástól a nyugdíjasig, és ez így van rendjén.

E példaképek adják ma is az erőt a változtatáshoz. Ők mutatták meg, hogy lehet másképpen is, lehet áldozattal, nem törődve a biztonsággal, csak a kiszemelt célt szem előtt tartva menni, menni, nem megállni.

Ez a forradalom bebizonyította a magyar nemzet nagyságát, méltóságát, erejét és jogát a fennmaradásra, s egyben az emberi összefogás szimbólumává vált. Az akkor felébresztett nemzeti öntudat hovatartozásunk, magyarságunk máig éltető ereje. Petőfi forradalma emlékét őrizzük szívünkben, s erre a hevületre van szükség a mostani nehéz időszak átvészeléséhez.

Az 1848. március 15-i események történetét bemutatják a mai nap előadói. Azonban azt, hogy a szabadságharc eszmeiségét

miként tudjuk átvinni napjaink gyakorlatába, érdemes megemléteni.

Kérem Önöket: Petőfi Sándor egymagában elegendő lett volna a 48-as változások létrejöttéhez? Nem, Hölgyeim és Uraim, semmi nem történt volna, ha nem állnak mellé azok az emberek, akik hittek benne, hozzá hasonlóan akarták a reformokat, vágyták a szabadságot. Akkor is és ma is a nagy dolgok megvalósításához szükséges a tömeg ereje, együttgondolkodása.

Jelen esetben a tömeg mi vagyunk. Mi mindannyian, akik ebben a jobb sorsra érdemes kisvárosban élünk.

A nemzetgazdaság lendítőkereke láthatóan jó irányba indult. Azonban ez a kerék hatalmas, hosszú időbe telik, amíg lendületbe jön. Nekünk-Önöknek nincs annyi időnk, hogy kivárjuk a felgyorsulását. Mozdítsuk meg saját kis kerekünket a magunk erejéből, s talán ezzel hozzájárulunk a nagy szerkezet gyorsulásához is.

Az utóbbi húsz évet figyelembe véve, soha nem volt ennyire szükségünk az összefogásra, az együttgondolkodásra, az egymásnak nyújtott segítségre, mint most. Az általános elszegényedés, az egzisztenciális bizonytalanság mind-mind olyan probléma, melyeknek erkölcsöt romboló hatásait csakis közös akarat, összefogással tudjuk enyhíteni.

Az egyre érezhetőbb nyomornak két rossz lehetséges következményét ismerjük.

Az első a vad, semmivel nem törődő lázadás, ez a forradalom. Nekünk azonban nem kell vér, nem kell viszály, szeretjük a békét. Gyermkeink jelenét és jövőjét is biztonságosan tervezzük. Miért rombolnánk, amikor építeni is lehet.

A másik út a teljes apátia, mely öntudatunk és önértékelésünk halálát jelenti. Amikor azért nem szólunk, azért nem teszünk, mert hiába, úgysem fog megváltozni semmi sem. Kicsinyhitűségünkben nem gondolunk azokra az elődeinkre, akik a legtöbbet áldozták, amit ember áldozhat. Akik az életüket adták, mert jobbat akartak maguknak és másoknak. Ma nem kell életet áldozni, csak hinni kell, és bízni magunkban és egymásban. Tudnunk kell, hogy azért küzdünk, mert megérdemeljük a jobbat. Higgyék el, ha sokan így gondoljuk, így is lesz.

Végezetül kérem Önöket, közös erővel előzzük meg e lehetséges rossz következményeket, egymásra figyelve, egymást támogatva győzzük le a napi problémákat, s legyünk úrrá saját kishitűségünk felett. Hiszem, ha ezen gondolatokat közösen megszívleljük, és a gyakorlatban alkalmazzuk, elindulhatunk egy olyan irányba, amely mindannyiunknak egy szebb és élhetőbb jövőt ígér.”

Cseri Katalin

Szöllősi Ferenc Attila

Jelentkezés és beiratkozás

a péceli óvodákba, általános iskolákba

Pécel Város Önkormányzatának Képviselő-testülete a 2011/2012. tanévi **általános iskolai** beiratkozást Pécelen **2011. április 14-én csütörtökön 8.00-tól 18.00-ig, illetve 2011. április 15-én pénteken 8.00-tól 17.00-ig** tartó időpontra tűzi ki.

Pécel Város Önkormányzatának Képviselő-testülete a 2011/2012. nevelési évre történő **óvodai beiratkozás** időpontját **2011. április 26-29-ig (keddtől péntekig) 07.30-tól 16.30-ig** terjedő időszakban határozza meg.

Tájékoztató az óvodai

Az óvodai beiratkozások időpontja:

2011. április 26-29-ig reggel 07.30 órától 16.30 óráig

Az óvodai felvétel, átvétel jelentkezés alapján történik. Az óvodába a gyermek harmadik életévének betöltése után vehető fel, de az ötödik életév betöltése után kötelező a beiratás. A szülő gyermeke óvodai felvételét, átvételét bármikor kérheti. Az újonnan jelentkező gyermekek fogadása az óvodai nevelési évben folyamatosan történik.

Tájékoztató iskolai beiratkozásról (általános iskola első osztályba)

A nevelési és oktatási intézmények működéséről szóló 11/1994. évi (VI. 8.) MKM rendelet 16. §-a alapján a szülő március 1-je és április 30-a között a községi, városi kerületi, megyei jogú városi önkormányzat által meghirdetett időpontban – köteles beírtni tanköteles gyermekét.

Tanköteles az a gyermek, aki az iskolába lépéshez szükséges fejlettséget elérte, és az adott év május 31-ig betölti a hatodik életévét. A szülő kérésére tankötelessé válhat a gyermek akkor is, ha hatodik életévét abban az évben december 31-ig tölti be. A tankötelezettség kezdetén minden gyermeket iskolába kell iratni. A tankötelezettség teljesítéséről a szülő köteles gondoskodni.

A beíratáshoz az iskola kéri

- a szülő személyi igazolványát,
- a gyermek születési anyakönyvi kivonatát,
- az óvoda véleményét,
- illetőleg, ha a gyermek nem járt óvodába, akkor a nevelési tanácsadó véleményét,

- a testi, érzékszervi, értelmi, beszéd-, továbbá más fogyatékos gyermek esetén a tanulási képességet vizsgáló szakértői és rehabilitációs bizottság szakértői véleményét.

A tanuló (magántanuló) az iskolával tanulói jogviszonyban áll. A tanulói jogviszony felvétel vagy átvétel útján keletkezik. A felvétel és az átvétel jelentkezés alapján történik.

A felvételtől vagy átvételtől valamint a gyermek osztályba sorolásáról az iskola igazgatója dönt. Általános iskolában felvételi vizsga nem szervezhető.

A tanuló a tanulói jogviszonyon alapuló jogait az előbbi időponttól kezdve gyakorolhatja. Jogszabály, illetőleg az iskola házirendje egyes jogok gyakorlását az első tanév megkezdéséhez kötheti.

Ha a szülő gyermeke tankötelezettségének teljesítésével kapcsolatban a jogszabályban előírt köteletségének nem tesz eleget, a jegyző elrendelheti a tankötelezettség teljesítését.

Pécel Város Önkormányzat Képviselő-testülete az alábbiakban határozta meg a beiratkozás időpontjait:

április 14. csütörtök 8-18 óráig és április 15. péntek 8-17 óráig.

Ha a gyermeküket nem péceli iskolába szeretnék beírtni, akkor ezt a beiratkozás időpontjában jelenteni kell abban az iskolában,

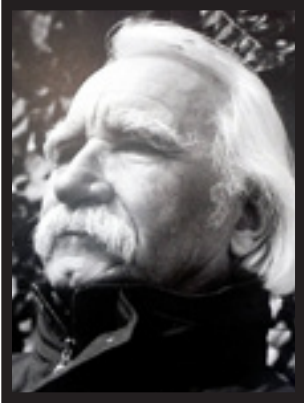
ahová beiratkoztak volna (Petőfi Sándor Általános Iskola vagy Szemere Pál Általános Iskola). Ha a gyermek felvételt nyert más iskolába, az illetékes péceli iskolának azt haladéktalanul be kell jelenteni, az erről szóló határozatot (befogadó nyilatkozatot) el kell juttatni.

A beíratással kapcsolatban felmerülő valamennyi kérdésben a Pécel Város Polgármesteri Hivatal (Gera Zoltán oktatási referens, Pécel, Kossuth tér 1., tel: 28/452-745) szívesen áll rendelkezésükre. Kérjük a Tisztelt Szülőket, hogy a beíratás rendjét a gyermekek érdekében szíveskedjenek betartani.

Forrás: www.pecel.hu

TARTALOM

Programajánló	2
Szegények iskolái	3
Nemzeti ünnep Pécelen	4
Jelentkezés és beiratkozás a péceli óvodákba, általános iskolákba	5
Zsiga bátyám	6-7
Lőrincrévi bál, 2011. január 29.	8-9
Páska és húsvét	10
Szabó Lőrinc: Biztató a tavaszban	10
Emléktábla-avatás	11
Rút kiskacsa	11
Tájékoztató az isaszegi bölcsődei, óvodai és iskolai beiratkozásról	12
Nyertünk az ELMŰ pályázatán!	12
Makk Marci Olimpia	
a Szemere Pál Általános Iskolában	13
Amire büszkék vagyunk	13
Költészetnap a SzerBuSz zenekarral	14-15
A költészetnap rendezvény közreműködői	16-17
A muzsika hangja	18-19
Olvasóink írták	20
Programajánló	21
Pécel és térségének fejlődése, fejlesztése VII.	22-23
Idén is kullancsinvázió	24
Szivacskezilabda-eredmények	24
A világ nem látva	25
Keligerné Nyerges Erika: Tanács	25
Húsvéti ötletek	26
Ajánló	27

Karsai Zsigmond temetése 2011. március 26-án volt a péceli református temetőben. A gyászszertartáson Tariska Zoltán református lelképásztor végezte a temetési szolgálatot. Búcsúbeszédet mondott Molnár Zsigmond lelképásztor Lőrincréve nevében.

Szöllősi Ferenc Attila polgármester úr Pécel Város Önkormányzata, dr. Felföldi László a MTA Zenetudományi Intézet Néptánc osztálya nevében mondott búcsúbeszédet.

Zsiga bácsi közeli hozzátartozóin kívül barátai, művész társai is részt vettek a szertartáson. A Petőfi Sándor Férfikórus, Sebő Ferenc és zenész társai, Petrás Mária énekkel, zenével búcsúztak és kísérték végső útjára Zsiga bácsit.

A temetés résztvevői a Bárka Községi Házban közös emlékezésre gyűltek össze, képeket, filmeket néztek meg Zsiga bácsi gazdag életpályájának pillanataiból. Heltai Miklós, Sebő Ferenc, Faragó Laura visszaemlékező gondolataikat osztották meg az egybegyűltekkal.

Zsiga bátyám

Karsai Zsigmond (1920-2011)

Karsai Zsigmond vizsgamunkájával

Milyen szárazon kopognak ilyenkor azok az adatok, amiket a hivatalos emlékezet tart majd nyilván róla. Élt 91 évet, hosszú ideig eleven forrása volt a magyar népművészetnek, lejegyeztek tőle 860 eredeti lőrincrévi dallamot, rögzítettek majd' háromezer ütem terjedelmű, s hatvanál több táncrögtönzést. Festőművész, a népművészet mestere, a magyar kultúra lovagja, Pécel díszpolgára, akire méltán volt és lesz büszke a magyar néprajztudomány is, lakóhelye is.

De én most a köztünk élő Karsai Zsigmondról, Zsiga bátyámról, Zsiga bácsiról szeretnék beszélni.

Az élő Zsigaról, akin nem fogott és nem fog az elmúlás, aki itt van velünk, és itt is marad.

Hogy hol? Ne higgyék, hogy „a szívünkben” szokásos frázissal akarom az igazi választ megspórolni.

Nem. Ott van velünk, ott vagyunk vele a vén diófa árnyékában, az Isaszegi út 78. Rákos patakig lefutó kertjében, a festményekkel, rajzokkal teli műteremben, a szelíd hajlású dombok aljában gombászás közben, a művelődési ház, a Zeneiskola rendezvényein, a kastély kertjében, a templom csendjében, pedagógiai konferenciákon a polgári védelem színháztermében vagy a gyülekezeti házban, ünnepeken, a táncházak és lőrincrévi bálók vidám forgatagában. Itt bókászlik szelíd alakja köztünk, itt halljuk kedves, erdélyi zamatú szóformálását, itt táncol, füttyöl,

Karsai Zsigmond fiatal táncosokkal

énekel, bölcselkedik a világ folyásáról Zsiga bátyánk, itt kelti életre vásznon a lőrincrévi-péceli embereket, tájakat Zsiga füstö (ahogy barátja, Lázár Ervin elkeresztelte).

Karsai Zsigmond Lőrincréve, Karsai Zsigmond Pécel, Karsai Zsigmond Erdély, Karsai Zsigmond Magyarország, Karsai Zsigmond mi vagyunk, mi vagyunk immár Karsai Zsigmond.

Mi karsaiak, mi magyarok, akik senki ellen nem vagyunk magyarok, csupán magunkért, mert csak ha magunk vagyunk magunk, tudunk mások is lenni. Gyakran magyarázta Zsiga bátyám, hogy a lőrincrévi nótát magyar vidéken oláhoknak, román vidéken magyarosnak tartották. Mert az is, hisz egy tájékon élünk együtt majd ezer esztendeje, rossz lelket egymás ellen mindig

Karsai Zsigmondot a magyar kultúra lovagjává avatják

Zsiga bácsi gyermekekkel

azok fűnek belénk, akiknek ez valamiért érdeke, akiknek ez hasznot hoz. Úgy kell Erdélyt újra birtokba vennünk, ahogy ő tette: kultúrája éltetésével, s ebből vállalta ő emberül a maga részét: tánccal, énekkel, ecsettel, mert így lett a miénk újra Lőrincrévé, s így lehet a miénk Pécel is, Magyarország is.

„Kunfajta nagy szemű legény volt, Kínzottja sok-sok méla vágyak...” – amikor elindult, mert nem akart román katoná lenni, mert festő akart lenni. Aztán – mint oly sok kortársa – védte ő is menthetlen honát, belé is betegedett, de kigyógyult, mert akart kigyógyulni! Volt díszletfestő, aztán megfogta az eke szarvát, mert élni kell, az élet pedig munka. Aztán, ahogy megteremtette hozzá az alapot, elvégezte a főiskolát is, közben meg eljárt a táncsoportba, s ott fedezték föl, hogy diploma nélkül is művész ő már, történelmi és alanyi jogon!

S mindeközben és mindig: dolgozott, mikor mi volt soron, abban munkálkodott. Még tavaly ilyenkor is, láttam, ahogy elmentem a ház előtt: már megint a kertben művészkedik! Pedig de eredményesen kertészkedett a táncházakban, énekes és művész-találkozókon, író-táborban, milyen szeretettel palántázta, nevelte, óvta az ifjú tehetségeket! Kevés olyan embert láttam, aki, mint ő, szinte azonnal szót értett az ifjakkal. A „mai fiatalokkal.” Mert mai, nem mai, akihez emberként szólnak, az többnyire emberül válaszol, Zsiga pedig emberül szólt, s ifjú alkotótársakat nyert viszonzásul.

Házastársai is alkotótársakká lettek: Marika néni a táncban, Magda asszony a festészetben, s mindketten – hogy is fejezzem ki – az Isaszegi úti „közösségi-művelődési központ” működtetésében. Aki jó szóra, emberségre, szépségre vágyott, annak mindig tárva volt az ajtó – s ki ne vágya erre. Kevés embert ismerem, aki olyan szeretettel fogadta a hozzá beköszöntőt, mint ő, akarom mondani – ők. S mi az egyetlen dolog a világon, ha nem a szeretet, ami el nem múlik, hanem élő marad?

Zsiga bácsi 90. születésnapján

Harmincegy éve már, hogy néhányan azon tanakodtunk, miként lehetne lakóhelyünk humánművelődési hagyományait megőrizni, gyarapítani, s ennek központjává tenni a művelődési házat. Abban az időben Zsiga már ország-világ előtt neves művésznek számított, s ő javasolta, hozzuk Pécelre az élő népművészetet, meghívja jeles művésztársait, rendezzünk Pécelen „lőrincrévi” bált, olyan dalos-táncos találkozót, amilyen szülőfalujában a fonó volt. Így lett Pécel Lőrincrévé harmincegy éven keresztül minden év januárjának utolsó szombatján, utoljára másfél hónapja, január 29-én. S így teremtett Zsiga bátyánk olyan

Pécel, 2011. március 26.

eleven népművészeti központot, ahol ifjak generációi ismerték és szerették meg az erdélyi, a magyar népdalt, néptáncot, váltak maguk is a hagyományok őrizőivé és továbbadóivá. Köztük gyermekeim után unokáim is, akik a mostani lőrincrévi bálban az ő dalával köszöntötték: „Maros mellett elaludtam”

„Bús a bús gerlice madár” – Karsai Zsiga bátyánkért búslakodik most. Vagy értünk, akik – bár szétosztottuk magunk közt őt – mégiscsak nélküle maradtunk itt. Nem: az igazság mégiscsak az, hogy elaludt ő a Maros mellett – Rákos mellett és immár gyönyörűket álmodik. Hát szép álmokat, kedves Zsiga bátyám, és boldog ébredést.

Heltai Miklós

Elhangzott a Karsai Zsigmond halála utáni megemlékezésen 2011. március 26-án, a péceli református gyülekezeti házban.

Zsiga bácsit sokan kísérték utolsó útján

Karsai Zsigmond életét, pályáját lapunkban már bemutattuk. Zsiga bácsi elbeszélését „Rendhagyó életrajz” című sorozatunkban az ESE Híradó 2000. novemberi, decemberi és 2001. januári számában olvashatják.

Lőrincrévi bál, 2011. január 29.

Illyés Hetvenhét magyar népmeséje közül az egyik, *A bögős fia meg az ördögök* arról szól, hogy a szegény zenész könnyelmű szavát komolyan veszi a jó tündér, s mire hazamegy, tényleg tizenkét rajkó várja, ahogy kívánta. De komolyan veszi az ördög

is, s tüstént elviszi, mikor erre tanácsalanságában azt mondja, hogy inkább elmegy a pokolba kályhafűtőnek, mintsem tizenkét gyereket felneveljen. Felnőnek aztán a fiai, s a legkisebb tudakozódik anyjánál az apja után, s megtudva, hogy volt biz' apja, de eltűnt, elindul megkeresni. A mennyországban nem leli, elmegy hát a pokolba, s ott meg is találja az apját, de az ördögök nem eresztik ki. A fiú erre fog egy ásót, s a pokol kapuja előtt elkezdi vele pécézetni, s mikor az ördögportás megkérdi, mit csinál, így válaszol:

En? Csak egy templomot rakok ide. Hogy se ki, se be, egy fia ördög ne járhasson a pokolba, amíg az apámat ki nem adjátok. ... Mindjárt olyan anyaszentegyházat építék ide, hogy maga Plútó is kiszorul a pokolból.

Lám, milyen jól tudja, s milyen szemléletesen mutatja meg a népi bölcsesség, hogy a pokol legerősebb ellenfele a templom. S hogy eloszlassam azok gyanakvását, akiknek hitvilága nem val-

lások, sietek leszögezni: a szimbólum, ha úgy tetszik, az alantas és emelkedett, a profán és szent örökös perében foglal állást a népmese üde és kedves módján. Arról beszél, ami életünk mindig aktuális problémája: vannak-e rút, hazug és rossz dolgok, s ha igen, mit tehetünk ellenük, a válasz pedig megszívlelendő: építsünk templomot.

Mi is a templom? A mesebeli cigánygyerek az apja iránti szeretet szentségéből építene templomot, megmutatva mindannyiunknak, hogy csak a szeretet szent hite templom a pokol kapujában, az áll útjában a sötétség szüleményeinek, s csak azon innen kezdődik a szépség, igazság és jóság hatalma.

Boldogok a templomépítők, akik szeretik és védik a világot komoly szent hitükkel. Boldog ember a mi kedves Karsai Zsiga bátyánk, aki ma is ifjúi szívvel éli és hiszi, hogy mindaz, amit a magyar nép örökségül hagyott ránk dalban, táncban, mesében,

költészetben: nem elsősorban művészet, hanem szeretet: az élet, a gyermek, önmagunk szeretete és csak azután szépség és művészet. Éppen ezért nem múzeumi vitrinbe valók, hanem az életünkbe, a mindennapjainkba, hogy élhessünk velük, hogy általuk is élhessen ifjúság és jövő, merthogy az élet szent okokból élni akar. Az alvilág portáját elzáró lelki templom ennek a szeretetnek a szépségéből, igazságából, jóságából épül, s egyik a másik

nélkül kevés. Az ember érez, ért, akar, a teljes lelki működésből nem hiányozhat egyik sem, mert aki nem fogékony a szépség iránt, az megelégszik a talmival, tehát nem is érti maga körül a világot, s akaratvilága nem terjed túl a kisszerű önzés határain, ahogy Ady fogalmazta: Lelkemet már nagy válság ülte, / S voltam kis álmok kis örültje – lehet választani!

A magyar embernek két hazája van, Karsai Zsiga bátyánk képei, dalai, táncai a XIX. századi emelkedett szóhasználatával élve összekötnek bennünket a szép testvérhazával, Erdéllyel. Akinek a nevelése nélkülözi az odavaló dalokat, táncokat, természeti és

művészeti szépségeket, az másfélmillió ottani magyar ember szépségeinek, igazságainak, jóságának erejét-szeretetét nélkül-

lözi, ennyivel gyengítve magát-bennünket, templomunkat. Aki pedig áhítatos szívvel kínálja a nála ifjabbakat a szülőföldje által rábízott szépségekkel, az a haza lelki templomát építi, s több művésznél: nevelő.

Tessék csak összehasonlítani a diszkók és a tánczázak ifjúsági törzsközönségét, külső-belső habitusukat, hosszabb-rövidebb távú céljaikat, fogékonyságukat a másik ember, a haza és nagyvilág problémái, az embertestvériség nagy ügyei iránt. Ma este a szépséget éltetni jöttünk össze, nem szólok hát arról, hogy mi a rút, az ocsmány, hol az alvilág. Tudja azt mindenki, tudhatjuk az elmúlt napok eseményeiből is: ahol az emberpusztító erők működnek, ahol nem élet fakad, hanem halál arat.

Hallottam mostanában arról elmélnedni egy közéleti embert: a sajtó és közmédiák közlési szabadsága olyan magasrendű érték, melynek korlátozása még akkor is jogot sért, ha az ifjúság védelmének nemes szándéka a célja. Álláspontja szerint elsősorban a szülők feladata, hogy gyermekeiket megvédjék. Szóval, hogy a szülőknek kell eldugni a gyerekeiket a förtelmek elöl, míg sérülékeny korban vannak. Magam egyetértek azzal, hogy a szülői felelősség értékeit is újra tudatosítanunk kell a magyar társadalomban. Azt az okfejtést azonban soha nem vagyok hajlandó elfogadni, ami odavezet, hogy aki mentesülni akar a trágárságtól, ocsmányságtól, az bújjon el, és bújtassa el a gyermekét, gyermekeit is, s javasolom, Önök se fogadják el. Húzódjon félre az, akinek a szabadság teljességéhez az is hozzátartozik, amitől normális ember elfordul. Majd ötven éves nevelői tapasztalatom,

hogy a trágárság a mondanivalót sem nyomatékosabbá, sem érthetőbbé nem teszi, ellenben lealjasítja azt is, aki használja, de lealacsonyítja azt is, aki elszenved.

Hát ne hagyjuk magunkat lealacsonyítani. Az egyszerű lelkű emberek, a gyermekek azt követik, amit az előttük járók mondanak-mutatnak nekik. Ha a nevelők Petőfit igazítják a kezük ügyébe, meg Arany Jánost (aki még a fenét és a tetőt is kipontozta a verseiben, mert használatukat lealacsonyítóan érezte), akkor Petőfi meg Arany János stílusában beszélnek, s ami nagyobb dolog, a szerint is élnek.

Ha meg – és itt nem mondok neveket, nehogy bepereljenek: X és Y klapanciáit mutatják be nekik vers, irodalom gyanánt, olyasmiket, amiket azelőtt csak a nyilvános vécék falán olvashattak, akkor azt hiszik, az ilyen irodalmi és életstílus az úri di-

vat, ezt kell követni. Ha Jánosi Sándor, Martin György, Tímár Sándor, Borbély Jolán, Karsai Zsigmond mutatják, milyen a haramos szépség éneken-táncban, akkor azt szeretik meg, ismerik föl sajtójukként, abban andalodik el a lelkük, amikor pihenésre vágnak. Ha pedig mindezeket meg nem ismerhetik, mert nincs terük a „közszolgálatban”, ha a furulyaszót elnyomja a gépzene üvöltő harsogása, akkor jön a rohamivás, a tömegben feloldódás önfeledése, egészen a meddig is?

Méltán sorakozik hát Zsiga bátyánk abba a hosszú glédába, ahol azok állnak, akik építettek-építenek, védenek, tanítanak, nevelnek: a magyar ifjúság becsületes nevelői ők – becsüljük hát őket, mert önbecsülésünket köszönhetjük nekik, és őrizzük általuk.

Mai esténk dallal-táncsal, szép szóval, jó szóval tehet tanúbizonyságot arról, hogy megértettük a tanítást, s becsüljük és szeretjük a tanítókat, köztük pedig most éppen és főként azt, aki falunkbéli: kedves Karsai Zsiga bátyánkat.

A 2011. évi lórincrevi bált megnyitom.

Heltai Miklós

Illanatképek: Ladjánszki Veronika és videotar.hu

Páska és húsvét

Ahhoz, hogy a Húsvétot, mint keresztény ünnepet megértsük, előzményeit is meg kell vizsgálnunk.

Eredete a héber pászah, vagyis páska volt, amit a zsidó vallás ma is Páska ünnepként tart számon.

A Páska az az ősi ünnep, amely átível az emberi létezés három és fél évezredén. Maga az eredeti történet a nagy egyiptomi piramisok árnyékában bontakozott ki, és bővülködik szenvedéllyel teli jelenetekben, Sokan hallottak már a Nílus vizén kosárban úszó kisgyermekről, a zsidó rabszolgák sanyarú sorsáról, az égő csipkebokorról, isteni csapásokról, a Vörös-tenger kettéválásáról és végül egy nemzet születéséről a pusztában.

A zsidók több mint négyszáz éven át Egyiptomban éltek. Ilyen sanyarú történetek estek, és várták a Szabadítást. Végül azonban eljött az az idő, hogy Isten visszahozza őket a földjükre, ahogy megígérte.

A végső csapás elkerülése végett Isten elmagyarázta népének, hogy mit kell tennie. Először is ki kellett választaniuk egy ereje teljében lévő egyéves hím bárányt. Arra vigyázniuk kellett, hogy a bárány tökéletes legyen. Ezután el kellett különíteni a nyájtól néhány napig. Ez az idő arra szolgált, hogy minden család megvizsgálhassa és megállapíthassa valóban kiváló példány-e. Ugyanakkor ez a néhány nap arra is jó volt, hogy a családtagok személyesen kötődjenek a bárányhoz, hogy többé már ne csak egy bárány legyen (2Moz 12,3), hanem az ő bárányuk (2Moz 12,5).

Így személyesebben át tudták érezni az áldozat súlyát.

A kijelölt napon azután a bárányokat az egész gyülekezetnek nyilvánosan meg kellett ölnie. Ily módon az egész nép, minden ember felelős volt a bárányok haláláért. Ezután minden családnak személyesen kellett a saját báránya vérért otthona ajtófélfájára kenni, hitük látható jeleként. Ebben a pillanatban az az ártatlan bá-

rány, aki az ő helyükre lépett, lehetővé tette, hogy az Úr ítélete elkerülje őket. Így vezette be az Úr a Páska ünnepet, mondván: „Az Úr tiszteletére rendelt éjszaka ez, amelyen kihozta őket Egyiptom földjéről. (2Moz 12,42)

A páskabarány áll tehát az egész esemény középpontjában. Ahol nincsen bárány, ott nincs szabadulás.

Az Újszövetség Jézus Krisztust „Isten bárányát” (Jn 1,29) állítja középpontba. Ő a Messiás, aki eljött hogy feláldozza életét minden bűnösért. Ő volt a „bűnért való áldozat”. Mivel vérontás nélkül nincs bűnbocsánat: Isten ezt a tökéletes tervet valósította meg – a Megváltást, saját fia által.

A kereszténység egyik legnagyobb ünnepe tehát Jézus Krisztus kereszthalála és feltámadása. Helyettesítő áldozatával megváltotta minden ember bűnét, feltámadásával pedig győzelmet aratott a halál felett.

Jézus a mai idők Páskabaránya. A Szentírás erről szól. A történelem ezt visszhangozza. A Páska egyetlen legvégső kér-

dése mégis megválaszolatlan marad: Ő a mi páskabarányunk-e? Bizalmunkat a Messiásba, az ő áldozatába helyeztük-e, mint a mennybe jutásunk reményét?

Éppen úgy, ahogy annak idején minden izraelitának saját magának személyesen kellett a bárány vérért az ajtajára kennie, ugyanúgy ma is minden embernek személyesen kell döntést hoznia az Isten Bárányával kapcsolatban. Ma sincs szabadulás a Bárány nélkül.

„Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyátoktól örökölt hiábavaló életetekkel;

Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányn, a Krisztusén.” (1 Péter 1,18-19)

Keligerné Nyerges Erika

Szabó Lőrinc:

Biztató a tavaszban

Töröld könnyed, gyúrd le fájdalmadat,
te nem azért vagy, hogy odaragadj
ügyhöz, múlthoz, amely nem a tiéd,
és dac poshasszon és keserűség.
Kaptál ütleget, kaptál eleget
(légy keresztyén s mondd: érdemelteket,
s könnyűlsz tőle!)... Most ne vélt igazad
emlegesd, s ne a hibát, a zavart
(az benned is volt!): nézd a rétet, a

nagy fényt, a Feltámadást!... Tavasz
jött újra a földednek: nézd, a nép
dolgozik, szépül város és vidék:
nem árt, hogy eltűnt sok gög, régi copf,
s jobb lesz a jó, ha te is akarod,
ha igazán: ...másét és magadét,
úgy gyógyítod ama ezer sebét,
ha az csordítja megnyugvó szived,
ami sosem elég, a Szeretet!

Emléktábla-avatás

2011. március 14. iskolánk történetének egyik nevezetes, megismételhetetlen dátuma: 1961-ben, 50 évvel ezelőtt ezen a napon vettük fel a Szemere Pál Általános Iskola nevet. Ezért március 11-én névadónkra, Szemere Pálra emlékezni gyűltünk össze az aulában. Valami széppel, valami emlékezetessel szerettünk volna emlékezni, mellyel minden diákot megérintünk, és melynek hatására belegondolnak, mit is jelent 50 év.....

Kutatni kezdtünk a múltunkban.... és egy véletlen folytán megtaláltuk volt kollégánkat, Fekete Évát, aki akkor, 50 évvel ezelőtt 14 éves diákként a névadó műsorban verset szavalt. Lassan összeállt a kép bennünk... Legyen itt a múlt és a jelen, a hagyomány és a jövő! Kérjük meg Öt, mondja el oly sok év után ugyanazt a verset, álljon a színpadra unokáival, akik ma szintén iskolánk padjait koptatják!

Megható pillanat volt... A technika és a 6. osztály segítségével felidéztek elődeink, Ráday Pál, Lázár Ervin és persze Szemere Pál alakját, az új iskola avatásának pillanatát, és Éva néni segítségével az 50 évvel ezelőtti névadó ünnepséget.

S hogy még emlékezetesebb legyen a pillanat... a névadás tiszteletére emléktáblát avattunk, Varró István alkotását. Az emléktábla fölé az építkezés és költözés alatt is féltve őrzött régi Szemere-kép került, de a táblát már a mai, modern iskola jelképe díszíti. A legmeghatóbb pillanat pedig az volt, amikor minden osztály elhelyezte virágát az emléktábla alá.

Többünknek összeszorult a torka... Lesz még Szemere 50 év múlva is? Megemlékezünk a 100. évfordulóról is? Ez csakis rajtunk és a mai gyerekeken múlik!Őrizzük, tiszteljük a köztünk, bennünk élő múltat, a hagyományokat, és soha ne felejtjük azt az érzést, ami a felemelő ünnepen hatalmába kerített minket!

Nagy Ildikó

Rút kiskacsa

Hírek a színjátszó és művészeti csoport életéből

Pécel Város Cigány Kisebbségi Önkormányzata 2008 novemberében megálmodott egy programot, melynek keretében a város gyermekeit közelebb hozza a színjátszáshoz, a filmezéshez.

A színjátszó kör

Ennek érdekében jelentkezési lehetőséget tett közzé: indít egy színjátszó csoportot. Igen merész kezdeményezés volt, hiszen a városban még nem működött színjátszó kör, legfőképp nem gyerekszínjátszó! Eredményes kezdet volt, hiszen az első évben 16 fős volt a színjátszó csoport, péntek délutánonként a Művelődési Házban tartottak foglalkozásokat. Számatalan városi rendezvényen részt vettek 2008-tól, sőt még Budapesten is kaptak fellépési lehetőséget. Sikeresen működött, és érthető, ha 2009-ben további gyerekszínjátszó körök alakultak Pécelen (a Cigány

Kisebbségi Önkormányzattól külön), mára már 5 ilyen csoport tevékenykedik.

2010-től már csak 9-10 kisiskolással szerepel a Rút kiskacsa csoport, de eredményei egyre jobbak. Első alkalommal, amikor indultak 2010-ben az országos színjátszó találkozón, már bronz minősítést kaptak. Jelenleg ilyen versenyre készülnek, melynek megyei fordulója 2011. április 9-én lesz Tökölön. Figyelemre méltó, hogy a színdarabok saját alkotások, biztosan lesz, aki számára ismerősek a címek: *Télapó van, volt és lesz; Félreértés; Tévére váltva*; és a legújabb: *Hólegényke és a hét csibész*. A gyerekek, fiúk, lányok egyaránt nagy odaadással készülnek a megmérettetésre. Remélem, hogy jó eredménnyel fognak szerepelni, és továbbra is töretlenül szórakoztathatják a közönséget.

Szajkó Gyula

Előadás a Szemere iskolában

Tájékoztató az isaszegi bölcsődei, óvodai és iskolai beiratkozásról

Isaszeg Város Önkormányzat Képviselő-testülete az általa fenntartott óvodákban és általános iskolákban a leendő bölcsődések, óvodások és első osztályosok beiratásának időpontjait az alábbiak szerint határozza meg:

A bölcsődei beiratkozások időpontja: 2011. április 14–15. csütörtök és péntek 8.00–18.00 óráig.

Helyszíne: Aprók Falva Bölcsőde, 2117 Isaszeg, Móricz Zsigmond utca 14. Telefon: 495-490.

Az óvodai beiratás a 2010/2011-es nevelési évre:

2011. április 14–15. (csütörtök, péntek).

A Bóbita (Vadász utca 2.) és a Hétszínvirág Óvodában (Madách utca 11.) ezeken a napokon 8.00–18.00 óra között fogadják a kedves szülőket.

Az óvodai felvételtől az óvodai férőhelyek függvényében az intézmény vezetője dönt az érvényes jogszabályi előírások alapján, és az óvodában kialakított hagyományos módon, írásban tájékoztatja a szülőket.

Az általános iskolai beiratkozás a 2010/2011-es tanévre a Damjanich János Általános Iskolába és a Klapka György Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézménybe:

2011. április 14. csütörtök 8.00–13.00 óráig és

2011. április 15. péntek 13.00–18.00 óráig.

A beiratás helyszíne: a Damjanich János Általános Iskola (2117 Isaszeg, Madách u. 1., telefon: 582-250) és a Klapka György Általános Iskola és AMI (2117 Isaszeg, Kossuth L. u. 85., telefon: 495-708).

Kérjük a kedves szülőket, hogy tanköteles gyermeküket szíveskedjenek a megjelölt két napon a körzeti általános iskolákba beírni, ahol szeretettel fogadnak mindenkit a pedagógusok.

Tájékoztatjuk Önöket, hogy az óvodai és beiskolázási körzetek

megtekinthetők az óvodákban, iskolákban és a www.isaszeg.hu honlapon. Arról, hogy melyik intézmény biztosítja Önöknek a kötelező felvételt, az óvodákban és az iskolákban kapnak felvilágosítást. Ha nem a lakóhely vagy kijelölt körzeti iskolát választják, akkor is a körzeti óvodába vagy iskolába kell beírni a gyermeket, és a beírással egyidejűleg írásban kérni kell a választott iskolába való felvételt.

Amennyiben a választott intézmény igazgatója kérésüket elutasítja, a kötelező felvételt biztosító körzeti iskolában kell megkezdeni a tanulmányokat. A Képviselő-testület rendeletben szabályozta a beiratkozások és a felvételek szabályait, amely elolvasható az intézményekben illetve a városi honlapon.

A beiratkozást követően döntenek a képviselők arról, hogy a jelentkezők számának függvényében intézményenként hány csoport és osztály indítását engedélyezik, és milyen létszámokkal. Az intézményvezetők ezután döntenek a felvételekről, és írásban értesítik a szülőket.

Kérjük a tisztelt szülőket, hogy a beiratkozáshoz feltétlenül vigyék magukkal:

- a személyi igazolványt,
- gyermekük születési anyakönyvi kivonatát,
- az állandó lakcímet vagy tartózkodási helyet igazoló kártyát,
- az iskolaérettséget igazoló óvodai szakvéleményt,
- a Nevelési Tanácsadó szakvéleményét (ha vizsgálaton vett részt a gyermek),
- 550 Ft-ot és 1 db fényképet a diákigazolvány elkészítésére.

Az intézmények vezetői mindenben segítséget nyújtanak Önöknek. Részletesebb tájékoztatót és az intézményeink bemutatását a www.isaszeg.hu honlapunkon is megtalálhatják.

Várjuk szeretettel gyermekeiket intézményeinkben!

Polgármesteri Hivatal

Forrás: Isaszeg önkormányzati tájékoztató

Nyertünk az ELMŰ pályázatán!

Az ELMŰ – Energia Suli oktatási célú pályázatokat hirdetett meg, amire – Besenyői Viktória tanár néni irányításával – iskolánk is pályázott.

A „Nálatok a labda” pályázaton benne voltunk azon 333 leg-

gyorsabban pályázó iskolák körében, akik **30 darab labdát** nyertek. A következő öröm akkor ért bennünket, amikor teljesen ingyen ellátogatott hozzánk a Fizibusz, ami egy olyan vidám és látványos, kísérletekkel tarkított **ismeretterjesztő show-t** tartott a felsős osztályoknak, hogy aki eddig nem szerette volna a természettudományos tantárgyakat, az most biztosan megszerette. Arra már nem is számítottunk, hogy a Sportmez pályázaton is nyerünk az iskolai focicsapatnak **egy teljes garnitúra sportmez-szettet**. A sornak azonban még nincs vége, mert szeretnénk megnyerni azt a 11 számítógépet, amit annak az iskolának ítélnék oda, aki a legötletesebb fotót küldi be, amin a megnyert labdák is szerepelnek. Mivel három iskola kerül kisorsolásra, reménykedünk, hogy talán mi is közte leszünk a fizikai törvényeket meghazudtoló, vicces és becsapós fotónkkal, aminek elkészítésében a 6/B. osztályos tanulók segítettek. Az egyik győztes az az iskola lesz, akinek fotóját március 31-ig a legtöbben like-olják a facebookon.

Hajrá Szemerések! Like-oljunk, hogy nyerjünk!

(Facebook – Energia Suli – fotók – 30. oldal)

Szemere Pál Általános Iskola

Makk Marci Olimpia a Szemere Pál Általános Iskolában

2011. március 5-én immár 6. alkalommal tartottuk meg az iskolába készülő óvodásoknak szóló sportprogramot. Pécel város minden óvodája képviselte magát a jeles eseményen egy-egy 15 fős csapattal. A nagy kihívásra előre felkészülhettek a csapatok, hiszen a korábban kiküldött feladatsorok alapján lehetőség volt a gyakorlásra.

A gyermekek a verseny előtt alaposan bemelegítettek. Utána a csapatok elfoglalták a sorsolás útján kijelölt helyüket, majd megkezdődött egy csodálatos bolygóközi utazás, ahol a versenyzők segítségével menekültek meg a bolygólakók.

Az első állomáson oxigén gömbökkel kellett feltölteni az űrhajót, ahol minden csapat sikeresen vette az akadályt. A második feladatban, a virágok bolygóján tápanyagot juttattak a növényeknek, majd a torták földjén segítettek feldíszíteni a tortákat. A kalózok világában célba dobás várta őket, az Ogrék mocsarában pedig az eltévedt kalandoroknak köveken végigugrálva kellett kijutni az ingoványból. Így értek el a szivacsok mezejére, ahol együtt érezvén a szivacsokkal, zsákban futás jelentette a szabadulást.

Mindenki nyertesnek érezhette magát, hiszen a résztvevők szép érémekkel, finom „kókuszBOLYGÓ-val” és a Rauch adományával, egy kis dobozos üdítővel térhettek haza.

Köszönjük az óvó néniknek és a kedves szülőknek, hogy elkísérték iskolánkba a gyermekeket, és így megvalósulhatott ez a programunk!

Kissné Nagy Júlia

Amire büszkék vagyunk

Évek óta rendszeresen hírt adtunk arról, hogy sikeres pályázataink révén számos eu-s projektben képviseltette magát óvodánk. Részt vettünk a kompetencia alapú óvodai programcsomag tesztelésében, a kompetencia alapú nevelés-oktatás meghonosításában. Ott voltunk mindig a magyar közoktatás-fejlesztés élvonalában.

2010 nyarán komoly megmérettetés várt ránk. A TÁMOP 3.2.2. „Területi együttműködések, társulások, hálózati tanulás” és a TÁMOP 3.1.1. „21. századi közoktatás-fejlesztés, koordináció” projektek szigorú eljárásrendje alapján előminősítő eljáráson estünk át. A mindenre kiterjedő vizsgálat pozitív eredménnyel zárult – megszereztük a megfelelő minősítést.

2011. március 9-én, az Edu-Coop konferenciáján, ünnepélyes keretek között vehettük át eddigi eredményeink elismeréseként a referencia intézményi oklevelet, mely feljogosít arra, hogy széles körben adjuk tovább tapasztalatainkat, segítsük a minket követni kívánó intézményeket.

*Goráczné Nagy Szilvia tagóvoda vezető,
Vida Ágnes projektkoordinátor*

Költészetnap a SzeRBU SZ zenekarral

A zene és a költészet találkozása Pécelen

Idei péceli költészetnap ünnepnek szerteágazó története, több szereplője van. Több év múlik el, mire a szereplők külön-külön próbálkozásai a zene és vers műfajában összecsendülnek a tervezett közös ünnepben. A történet szereplői évtizedek óta Pécelen élnek, ismerik egymást. Tudnak egymásról. A költő ír, a zeneszerző zenét szerez, egy zenekar létrejön zenészekkel, énekesekkel és akkor „véletlenül” találkoznak.

Ez év január végén Némethy Mária hoz egy különös hírt szerkesztőségünkbe. „Képzeld, Margit, Szekeres István megzenésített 11 versemet és a SzeRBU SZ zenekarral előadták szombaton a hittanteremben. Korábban kért tőlem István verseket, megzenésítési céllal. Küldtem vagy húsz-harmincat. Azután még egyszer írt, és rövideket kért. Annyira belejöttem a versküldésbe, hogy egy másik Szekeres István is kapott tőlem párat. Nincs hírem

arról, örült-e neki. A zeneszerző Szekeres István nemrég telefonált, hogy „ösbemutató” lesz január 29-én este 7 órakor, előadják a megzenésített verseimet a Teaház januári rendezvényén. Jó lenne, ha elmennék. Elmentem. Bár szinte mindenkit ismertem, belesöpöntnek éreztem magam a teaházi társaságba. Képzeld el egy minimum nyolcvan négyzetméteres színpaddal ellátott helyiséget, ahol összeszokottan tesznek-vesznek a felnőttek és a gyermekek az asztalok között, teát főznek, a behozott süteket kínálják. A színpadon készülnek a zenészek. A kezdésre a 40-50 főnyi közönség rendeződik, fény gyullad a színpadon. Megszólal a zene és az ének. Hihetetlen hangulat fog el, a zene, az ének varázsba ejt. Soha nem gondoltam, mit nyújt a vers a hallgatónak, ha megerősödik zenével az üzenete. Inspiráló – folytatja lelkesen. – Képzeld el egy költészetnap ünnepet a SzeRBU SZ zenekarral!”
Ismerve Mária ötleteinek megvalósulási arányát biztosra veszem, Pécelen különleges költészetnap műsor készülődik. Kíváncsi lettem a többi szereplőre is.

A SzeRBU SZ zenekar részéről – a katolikus templom hittantermében – Szekeres István fogadott. Istvántól megtudtam, hogy a nagyjából négy éve alakult zenekarnak ő volt a névadója. A zenekar neve pedig a tagok nevéből következett: Sze – Szekeres István, R – Ragács Péter, Bu – Burger Ferenc, Sz – Széplaki Pál. István folytatja a zenekar történetét:

– Négyen kezdtünk el zenélni. Azóta Peti elköltözött, maradtunk hárman, de a nevünket megtartottuk. A számok többségéhez

szükségünk volt dobosra is (Shadows, Ventures stb.). Dévai Gáborrt kértük meg, aki azóta is szívesen zenél velünk. Ma már a zenekar oszlopos tagjának tekintjük. Ő játszik még a Mihezértás végett zenekarban is és sok helyen a városban, ahol dobosra van szükség. Ha fúvósra is szükségünk van, Ács Ádám szokott minket kisegíteni virtuóz játékaival. Klarinéton és szaxofonon is hadra fogható. Sajnos a költészet napi fellépést elfoglaltsága miatt nem tudta vállalni.

– *A zenekar tagjai régóta zenélnek?*

– Ferenc tanult klasszikus gitárt, ő a ritmusgitárosunk. Széplaki Pali ritmusgitáron játszott. Amikor alakultunk, kérdeztük, nincs-e kedve megtanulni basszus gitározni. Szerencsénk volt, vállalta. Ragács Peti, aki kimaradt, a szólógitárosunk volt. Miután elment, jobb híján én lettem a szólógitáros. Én magam hivatalosan nem tanultam gitározni, autodidakta módon sajátítottam el az alapokat. Több zeneelméleti könyvet elolvastam és rengeteget gyakoroltam. Ez régen volt. Alakulásunkkor fel kellett eleveníteni a tudásomat, mert mintegy 18 év kihagyás miatt kijöttem a gyakorlatból. Persze időnként otthon azért elővettem a hangszert.

– *Az alakulástokra miként emlékszel?*

– Az alakulás időpontját bizony nehéz pontosan meghatározni. Az idén már a harmadik farsangon játszott a zenekar, tehát már négy éve zenélünk együtt. Kezdetben egyházi dalokat játszottunk, ám hamarosan kiderült, hogy mindannyian szeretjük a nosztalgia zenét. Ezért elhatároztuk, hogy megpróbálkozunk néhány dallal. Egy idő után úgy ítéltük meg, hogy talán másokkal is megoszthatjuk a tudományunkat. Így jutottunk el első fellépésünkig, a 3 évvel ezelőtti farsangi buliig. Műsorunk 15-20 perces volt, tizenegy számot tanultunk meg erre az alkalomra, amit a többiek végig hallgattak. A következő két farsangon már mi adtuk a talp alá valót. Nem tudom, hogyan kell hivatalosan egy zenekarnak megalakulni, de nálunk ez nagyjából így történt.

– *A farsangokon kívül is fel szoktatok lépni?*

– A farsangi előadás sikerén felbuzdulva elhatároztuk, hogy a régebbi teaházakat újjá élesztjük, melyek szombat esténként, negyedévente egyszer voltak. Ezeken az összejöveleken a zenekar zenélt, tehát folyamatosan készülnünk kellett, volt célunk, bővíteni kellett repertoárunkat. Javasolták a zenekar tagjai, játszunk Szekeres szerzeményeket is. Két részből áll általában a műsor. Az első részben a régebbi szerzeményeimet játszunk, a második részben könnyűzenét. Közben beszélgetünk, teázgatunk, beszélgetünk... Családiás, kötetlen összejöveletek ezek az alkalmak. Van, amikor „vendégművész” is hívunk, akivel megosztjuk az estét. Utoljára január 29-én volt teaház, amelyen Némethy Mária általam megzenésített verseit adtuk elő. Kellemes hangulatban telt ez az est is. A zeneszámok közt Mária és Ferenc atya beszélgetése is feldobta a közönséget. Úgy érzem, Máriát is magával ragadta a teaház hangulata.

– *A szerzeményeid szövegét soha nem írod, te csak a zenét szerzed?*

– Egy-két méla kísérletet én is tettem, de hamar rájöttem, hogy jobb, ha mások verseit célozom meg. A régebbi számaim Fityus Zsuzsa és Polgár Feri verseire íródtak. De pl. Sik Sándor verseket is megzenésítettem.

– *Az első közös munkátok Némethy Máriával az ESE dal volt. Hogyan emlékszel erre vissza?*

– Máriával az ESE alakulása, 1989 óta ismerjük egymást. Ági,

a feleségem alapító tag, én csak pártolója vagyok a szervezetnek. 1997-ben jött a gondolat, hogy kéne az ESE-nek egy saját dal. Mária megírta a verset, én a zenét hozzá. Úgy emlékszem, családi előadásban 1997 nyarán Pitti Katalinnak a jótékony koncertje után játszottuk el. Sokáig nem adtuk elő, aztán néha-néha elővet-tük. Gondolom, az ESE-ben többször elhangzott az évek alatt.

– Igen, szeretjük a dalt énekelni az ünnepségeken.

Burger Ferenc plébános úr kicsit később kapcsolódott beszélgetésünkhöz. István összefoglalta az eddig elhangzottakat, majd a plébános úr kiegészítésként hozzáfűzte:

– Amikor 2005-ben idekerültem, még nem tudtam, hogy itt múltja van a zenélésnek. Ez akkor derült ki, amikor István lánya, Ágnes férjhez ment. A házasságkötés előtt valamivel István megkeresett, kérte, hangozzék el a szertartáson a mise, amit erre az alkalomra írt. Én akkor tudtam meg, hogy régen működött ifjúsági énekkar, zenekar, hogy István létezik, múltja van. Kiderült, hogy Istvánnak csomó szerzeménye hever az íróasztalában. Kicsit a véletlennek köszönhető tehát, hogy az egyházközségi zenekar újraindult. A korábbi énekkar (a mai gyerekek szülei) újra összejöttek. Megtanultuk, előadtuk István műveit is. Nagyon szépen indult.

A SzerBuSz akkor csúcsosodott ki, amikor kiderült, István és Mária közt van művészi kapcsolat. Az ESE dal már létezett, játszottuk is néha. Azt nem tudom, hogy a versek hogyan kerültek előtérbe? Tényleg, hogy is volt ez? – *kérdi a plébános úr Istvánhoz fordulva.*

– Kerestem verseket – *meséli István* –, amikhez tudok zenét szerezni. Mindenkitől kértem, írjanak nekem olyanokat, amiket megzenésíthetek. Tudtam, Mária ír verseket. Megkértem, küldjön el nekem néhányat. Kaptam tőle vagy százat. Ez nagyjából egy-másfél éve lehetett. A sok-sok verset többször átolvastam, kiválasztottam azokat, melyek megragadtak, és külön tettem. Majd újra és újra átnéztem, egyszer csak jöttek a hangok hozzá. Aztán amikor készen lett a zene is, gyakoroltuk a zenekarral, ahol mindenki hozzátette még a magáét. Így alakult ki a végleges forma. Mária verseinek van mondanivalója, jók. Azt mondják, a zene is. Miért ne szerezzünk örömet annak, akit érdekel. Ezért határoztuk el, előadjuk a teaházban. Erre az alkalomra meghívtuk Máriát is.

– A SzerBuSz zenekarnak ez az igazi hangja: István szerzeményeinek előadása – *veszi át a szót Ferenc*. – Bizonyára örömet tudunk azzal is szerezni, hogy a klasszikusokat előadjuk, ám a durranás az volt, amikor Mária tizenegy versét megzenésítette István, és eljátszottuk a teaházban. Erről készült felvétel is.

Az utána következő események felforrósították a levegőt. Máriának megtetszett az előadás, és kitalálta, legyen egy komoly alkalom a költészet napja alkalmából. További verseire is megszűletett a zene, azokat gyakoroljuk most az április 10-i előadásra.

– *Nagyon jó hangulatú volt az a teaházi előadás. Ács Józsefnek köszönhetően az ott készült felvételt láttam én is. Az eddigi beszélgetésünkben még nem esett szó az énekes fiatalokról.*

– A társaságban a fiatalok közül majd mindenki tanult zenét – *magyarázza István* –, szinte valamennyien jártak vagy most is járnak zeneiskolába. Képzettek, könnyen és gyorsan tanulnak. Mária verseinek előadásához megkértük Péter Fruzsinnát és Rigó Csabát, segítsenek nekünk a szóló énekekben. Jöttek, megtanulták a dalokat. Szívesen énekelnek velünk, én úgy látom.

A zenekar hangzása persze nem csupán a zenészeken múlik, technikai háttér is szükséges. Hogyan, miként lett a zenekarnak felszerelése, erről Ferenc beszélt:

– Szerencsés, hogy István gyermekei már nagyok, több szabad ideje van a szerzeményeket elkészíteni, és a heti két próbán zenélni. Sok műszaki eszközünket is ő készítette. Saját pénzünkéből és ügyességünkből adódik, hogy van saját technikai felszerelésünk. Persze azért jó lenne szponzorokat találni, hogy ezeket tökéletesítsük. A technika kezelésével kicsit még bajban vagyunk.

Hiányzik ehhez egy ember. Általában a próbákon és a fellépéseken úgy csináljuk: beállítjuk nagyjából, ahogy gondoljuk, hogy jó, aztán a visszajelzések alapján módosítunk rajta, ha kell. Reméljük, hogy április 10-én ezzel nem lesz gondunk.

A zenekar az ESE ünnepélyén 2009 júniusában

Széplaki Pál, a basszusgitáros is megérkezett a próbára. Jókedvűen üdvözölték egymást a zenekar tagjaival. Hozzám fordulva megkérdezte, miért is készül az interjú. Elmondtam beszélgetésünk apropóját, majd hozzátettem, úgy érzem sikeres zenekar a SzerBuSz. Pali rám nézett, magában mosolyogva elgondolkodott, ismét rám nézve mondta:

– Sikeresek lennénk? Miben mérhető a siker? A taps – az egyfajta siker. Amikor visszagondolunk a próbákra, a fellépésekre, és azt mondjuk magunkban: jó volt – az is egyfajta siker.

Közben megérkeznek a fiatalok is, teljes a létszám a hittanterem színpadán. Kezdődik a próba. Az ünnepi előadás április 10-én lesz a Polgárvédelmi Központ színháztermében. Az ünnepi műsor terve is kész. A további szereplők is kiválasztódnak. Műsorvezető Rádi Zoltán, szavalatok: Jegercsik Csaba színművész, és Szöllösi Ferenc Atilla polgármester.

Véletlenül így alakulnak a találkozások zenében és költészetben, Pécelen.

Apróné Orosz Margit

A zenekar készülő weblapján (www.szerbusz-zene.eoldal.hu) további információk olvashatók.

Némethy Mária: Április 11.

Barázdákat gyűrtek a sorok.

A táj felszíne

göröngyről-göröngyre tapadt betűkkel változott.

S széllel futó homok dallamára

a fáj, a szerelem betűi ráégték a tájra.

Lett egy hely, ahol párjára lel

a rímekbe vágyó gondolat magánya,

menedéket talál a hazátlan szerelem,

s az árva,

ki siratóban lelt sosemvolt anyára.

Mint most én. Fáj ma

a mindenütt tél, a hideg,

a százévnvi február.

A fáj, félreüt.

Mert kinek

sorsára égtek a betűk

melegítenék a telet.

Nem fognak a decemberek.

A költészetnap rendezvény közreműködői

A Szekeres család fellépése a péceli zeneiskolában (1996)

Szekeres István

1955. szeptemberében születtem Budapesten. Pécelen jártam általános iskolába, majd a Piarista Gimnáziumban tanultam Budapesten. Érettségi után a Hernád utcában tanultam két évig, és irányítástechnikai műszerész lettem. Ezután hat évet a Budapesti Kőolajipari Gápgyárban, mint üzembehelyező műszerész dolgoztam. A sok vidéki kiküldetés kezdett terhekké válni ahogy nőtt a család, ezért 1982 júliusban munkahelyet váltottam és elmentem az ELMŰ-höz. Itt elvégeztem egy csomó tanfolyamot, lettem sok helyismereti vizsgát, és mint elektrikus dolgozom a mai napig.

A családról: 1976-ban nősültem, feleségem Kaszap Ágnes, aki óvónő. Született nyolc gyermekünk.

Sorban: *Ági* (1976.), *Szilvi* (1977.), *Csaba* (1979.), *Kriszti* (1981.), *Balázs* (1982.), *Nóra* (1987.), *Marci* (1989.), *Kristóf* (1991.)

Minden gyermekünk tanult valamilyen hangszeren. A zene mindig fontos volt az életünkben. (Egy énekkarban ismerkedtünk meg a feleségemmel is.)

1988-89-ben építkezésbe fogtunk és felépítettük otthonunkat, egy több generációs családi házat, ahol végre elfértünk. Azóta itt élünk.

Gitározni 17 évesen kezdtem, autodidakta módon. Több ifjúsági énekkarba is jártam kb. 15 éven keresztül. Ahogy nőtt a család egyre kevesebb idő jutott a gitározásra. Mintegy 18 év kihagyás után kezdtem újra. Ma már szabadidőm egy részét gitározással és zeneszerzéssel töltöm. Több „egyházi” darabot szereztem: karácsonyi játék, Passió, mise stb. A helyi egyházközségben rendszeresen zenélek. Mintegy bő három éve alakítottuk meg a SzeRBuSz zenekart, ahol nosztalgia zenét játszunk, és a saját szerzeményimet próbáljuk hallható formába önteni.

Burger Ferenc

Tizenéves koromtól foglalkozom a zenével. Először csak mint műkedvelő, később jártam gitáriskolába, ahol klasszikus gitárt tanultam és zeneelméletet. Amióta pap vagyok mindig szükségem volt egyfajta zenei tudásra, részben az éneklésre a liturgiában, részben a gitártudásra a fiatalokkal való munkához. Most pedig jól jött a Szerbusz zenekarban is. A többit meghallhatja, aki meghallgat minket.

(Burger Ferenc plébános urat 2005 decemberében megjelent számunkban bemutattuk.)

Burger Ferenc és Széplaki Pál

Széplaki Pál

Budapesten születtem 1955-ben. Gyermekkoromtól Pécelen élek (ifjú házaskorom 12 évét leszámítva). Feleségemmel négy fiúgyermeket nevelünk.

Jelenleg egy kommunikációs cég műszaki vezetője vagyok.

Zenei pályafutásom teljesen amatőr módon az ifjúsági énekkarban kezdődött, ahol Istvánnal együtt gitározunk. A SzeRBuSz zenekarban hosszú szünet után kezdtem újra a gitározást, s mivel valakinek basszus gitározni kellett én lettem a „Valaki”.

Dévai Gábor vagyok, (jelenleg) 25 éves és a csapat dobosa. A zenével már fiatal koromban is jóban voltam, 6 évig zongorán játszottam. Mielőtt bárki elélem rakna egy etűdöt, hogy akkor „mutasd mit tudsz”, el kell mondanom hogy e korszakból már semmit nem tudok hasznosítani. Még kottát is elfelejtettem olvasni. A dob pont ez időszak után tetszett meg és autodidakta szinten kezdtem foglalkozni vele. Egy évig jártam zenesuliba, az alapokat meg kellett tanulni. Eleinte nagyon nehéz volt, de a többiek bátorítottak és sokkal több sikerélményt kaptam tőle, mint a zongorától. Ez az első számú szerelmem, a többi csak utána. Jelenleg angol tanárként dolgozom.

Rigó Csaba Dániel vagyok; 1989-ben születtem, azóta Pécelen élek. A Szemere Pál Általános Iskolában kezdtem tanulni,

Rigó Csaba Dániel

közben a szemközi zeneiskolába jártam. Mivel Édesanyám szolfézstanárként ott dolgozott, így zongorára, dobra, hegedűre jártam - elsősorban a lehetőség miatt, és nem azért, mert hangszeren kívántam volna tanulni. Éppen ezért abba is hagytam a tanulást. A Gödöllői Református Líceumban érettségiztem, majd Pesten két évig számítástechnikát tanultam, közben a péceli református énekkarban énekeltem. Ide nagyon szerettem járni, de nem volt semmi komolyabb elképzelésem az énekléssel. Szüleim unszolására visszatértem a zeneiskolába: magánének szakra - és ott ragadtam. A hangulat, a közösség, és a klasszikus darabok melletti könnyűzenei (musical) előadásaink ott tartottak, és összekovácsoltak a társaság többi tagjával, akikkel most is járunk fellépésekre. Tavaly novemberben egy fellépésünk után keresett meg Burger atya azzal, hogy a SzeRBuSz zenekar énekkarban szűkölködik. Így kerültem én oda decemberben, Fruzi énekes társam januárban.

Péter Almási Fruzsina

Péter Almási Fruzsina a művésznevem. Tanulmányaimat a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában végeztem Pécelen. Jelenleg a Premontrei Szent Norbert Katolikus Gimnáziumba járok Gödöllőn, angol nyelvi előkészítő tagozaton.

A Pécel Városi Zeneiskolában magánének tanszakos növendék vagyok már harmadik éve, de emellett Faragó Laura népi énektanár is szívesen foglalkozik velem. Magánének tanulmányaim előtt öt évig fuvoltam. Több kórusnak vagyok aktív tagja, ilyen például a Városi Gyermekek és Ifjúsági Kórus, a Regina Caelestis katolikus kórus valamint az Ifjúsági Gitáros Énekkar, és ezek mellett a Premontrei Gimnázium Schólájába is járok.

Nemrég felkérésre csatlakoztam Rigó Csaba Dániellel a SzeRBuSz Zenekarhoz énekesnek. Kedvenc időtöltésem az éneklésen kívül, az olvasás, a nyelvtanulás (angol, latin és francia nyelvet is tanulok), és gyakran írok verseket, novellákat.

Jegercsik Csaba (Zenta/Senta 1977. június 26. – Jugoszlávia)

2001-ben végzett a Színház- és Filmművészeti Egyetem operett-musical szakán, Szirtes Tamás osztályában. A kiváló ének- és tánctudással, s prózai színészi képességekkel egyaránt felvértezett fiatal művész a Pesti Magyar Színház társulatához szerződött. Mára a színház egyik legsokoldalúbb fiatal művészevé vált. Kitüntetések, díjak: Kosztolányi-díj (1991.) – Vajdaság; Erkel-díj (1995.) – Gyula.

Feltűnő muzikalitására és táncművészi adottságaira igen korán felfigyeltek. Már 1991-ben Párizsba hívták tanulni, de sajnos a körülményei miatt ezt a nagyszerű lehetőséget nem tudta kihasználni, s csak jóval később, számtalan verseny megnyerése után folytathatta ez irányú tanulmányait Budapesten. 1996-ban a Nancy-ban rendezett színházi fesztiválon osztálytársával, Sándor Dáviddal együtt nagy sikerrel képviselte a Színház- és Filmművészeti Egyetemet.

Versenytáncban elért eredményei: az országos verseny második helyezettje (1994.), a nemzetközi verseny ötödik helyezettje (1995.), Főnix-díj (2005.), Agárdy emléklánc (2007.), Farkas-Ratkó-díj (2008.), Művészek Magyarországiért Díj (2009.)

Szöllősi Ferenc Attila

1957-ben születtem Székesfehérváron. Édesapám autóbusszvezetőként dolgozott, édesanyám háztartásbeliként nevelte két húgomat és engem. Jelenleg több vállalkozás tulajdonosa, illetve résztulajdonosa vagyok. Munkáinkat javarészt államigazgatási területen végezzük.

1999-ben családi házat vásároltam Pécelen. Azóta itt élek, a közösségbe sikeresen beilleszkedtem. Kiegyensúlyozott, boldog családi életet élek annak minden örömeivel és veszélyeivel. Három gyermekem van, Szilvia, Csenge és Zétény.

Szabadidőmben szívesen írok verseket, a 2000. évi antológiában 13 versem jelent meg. Mély meggyőződéssel vallom, rendnek márpedig lenni kell. Gyermekkorom óta folyamatosan sportolok, szenvedélyesen szeretem a bűvárkodást. Bárminemű sporttevékenységet a tölem telhető mértékben támogatok. Barátaimmal gyakorolt focizom, hétfőként teniszszem.

(Idézte: Szöllősi Ferenc Attila a 2010-es választási kampányban közzétett bemutatkozásából. Október óta Szöllősi úr Pécel polgármestereként dolgozik. Polgármesterként első interjút, melyet az ESE Híradónak adott 2010. októberi számunkban találják.)

Rádi Zoltán

Rákoscabán született. Az irodalom és a zene mindvégig jelen volt az életében. 1994-ben került Pécelre a gimnáziumba magyar tanárként. 2004 óta a Petőfi Sándor Általános Iskola igazgatója. Jelenleg a Péceli Integrált Oktatási Központ szervezésével is megbízta a képviselő-testület. Az ESE Híradó olvasó szerkesztői teendőit 2000 májusa óta végzi. (Rádi Zoltánt az ESE Híradó 2004 szeptemberében megjelent számában mutatuk be.)

Fotók: Parajdi Szabolcs

Némethy Mária: Lilla jár

Kiscipőn mosolyog
tipitopp tipegés.
Lilla potty, Lilla hopp,
pihényi pihegés.

Tápászka hoppája,
semmi baj vigaszka,
tipitopp topánka
mama itt mihaszna.

Imbolyka mosolyka,
jajajaj vigyázka,
tucatka fogacska
nevet a tanácsra.

Forog itt a világ,
kukucska döbbenet,
anyácska felkiált:
jaj Lilla el ne ess!

A muzsika hangja

Ne tévesszen meg senkit a történetem címe. Nem a világhírű musicalről lesz itt szó, bár az Dorka egyik kedvenc filmje, már színházban is látta, élvezte a dalokat, a dalok szövegét, filmen is megnézte, sőt, könyvben is olvasta. A dalokat sokszor dúdolgatta magában, szinte hallani vélte a gyerekeket, ahogyan énekelnek.

Dorka, a vak kislány most nem színházba volt hivatalos, hanem

Árvay Marika zenél az ESE lakóinak

egy étterembe, ahol az utcában lakó fiatalok tartottak összejöve-telt, egyik társuk születésnapját akarták így megünnepelni. Dorka sokukat ismert közülük, többekkel beszélgetett is, de nem volt még velük együtt csoportban, hanem sokakkal egyénileg beszélgetett, s ilyenkor jól érezte magát. Gondolta, mivel hívták, jöjjön el ő is, elfogadja a meghívást. A közeli étterembe mennek, s ha mégsem érezné jól magát, ott a mobilja, fel tudja hívni a szüleit, hogy vigyék haza.

Most mindenestre nagy izgalommal várta az eseményt, hiszen nem mindennapi dolog volt ez az életében. Azt nem tudta, miről fog majd a többiekkel társalogni, de ez kialakul – gondolta.

Végre felvirradt a nagy nap. Dorka csinosan felöltözködött, finom illatú kölnit is permetezett magára.

– Érezd jól magad, kislányom! – mondták a szülei – Ha bármi gond lenne, csak hívj!

Amikor bekísérték az étterembe, s leültették, nagy hangzavar, zaj, cigarettafüst fogadta. Próbálta kitalálni, ki ülhet mellette, erősen kellett fülelnie, hogy a zajból kiszűrhesse a hangokat.

– Ki ül itt? – kérdezte balra fordulva.

– Hát én! Nem ismerz meg? – kérdezte egy meglehetősen nyers hang.

– Bocsi, de akkora itt a zaj, hogy a saját hangomat is alig halom! Ha kettesben vagyunk, egy csendesebb helyen, rögtön tudnám, ki vagy!

– Barka vagyok, de most nem beszélgetni jöttünk, hanem lesz nagy eszem-iszom, diszkó, meg egyéb, mi szem száznak ingere.

– Tibi, te vagy az? – kérdezte Dorka, a másik irányba fordulva, mert felismerni vélte az erős orgánus hangot.

– Én vagyok.

Sokáig nem történt semmi, nem szóltak a kislányhoz, a zaj csak erősödött, s Dorka csupán annyit érzékelt, hogy az emberek átki-abálnak egymásnak a másik asztalokhoz, s ők valahogy kiválóan megértik egymást.

– Persze, szájról olvasnak – gondolta irigyen Dorka –, ez nálam nem jön be. Velem most mi lesz? Mindegy, most már nem léphetek vissza.

– Mit hozhatok inni? – szólalt meg egy kellemes hang.

Vajon kinek szóltak? – töprengett Dorka. Talán neki, vagy a

körülötte ülők következnek? Az előbbi hang ismét megszólalt, de most már a kislány vállára tette a kezét.

– Bocsánat, nem tudtam... ásványvizet kérek szépen.

– Szénsavasat vagy menteset?

– Szénsavasat.

– Ásványvíz!? – hördült fel Tibi. – Pezsgő kell ilyenkor!

– Ráérünk arra még – mondta Dorka. Nem fog leállni vitatkozni, már nagyon bánta, hogy egyáltalán eljött.

Egyszer csak Dorka összerázkódott. Még jó, hogy a pohár ásványvíz nem volt a kezében, mert lehet, hogy a földön kötött volna ki. Az ijedelem oka, Dorka számára legalábbis, a váratlanul bekapcsolt zene volt. Még ha kellemes lett volna, de valami kemény rockzene szólt, s a hangerőt is felcsavarták.

– Na, mi van, Dorka? Majrészünk? – évelődött vele Barka.

A kislány erre nem szólt semmit, úgy is nevelésnek tűnhetett.

Közben jött egy másik pincér, hogy a megrendeléseket felvegye. Dorka a brassói aprópecsenyénél döntött.

A zaj számára már elviselhetetlen volt, de nem tehetett semmit... azaz mégis. Gondolatban elkalandozott olyan helyre, ahol szívesen lenne, pl. vissza a hangoskönyvei közé, ahol a könyv szereplői elfogadják őt olyannak, amilyen. Vagyis Dorkán múlik, hogy őket választja-e, és végigigzolja velük az eseményeket, vagy félreteszi a könyvet, mert nem felel meg az érdeklődési körének.

Milyen jó lenne otthon a kis szobájában, s hallgathatná azt a történetet, amit félbe kellett hagynia. Egy állatorvos épp most fáradozik egy szegény úszó megmentésén, de kérdéses, sikerül-e neki. A kislánnyal szinte láttatják az eseményeket, olyan gyönyörűen olvassák fel a könyvet. Miért is nem maradt otthon?

Visszagondolt más társaságokra, ahol közösen, együtt, őt is bevonva szórakoztak: közösen fejtettek keresztretjvényt, kvízeket játszottak, viccekkel szórakoztatták egymást – szóval mindig találtak olyan mulatságot, amiben Dorka is részt tudott venni. De rég volt ez már! Ez a társaság felbomlott azóta.

Valami nagy durranás rázta fel a gondolataiból, majd még egy és még egy.

– Mi ez? – kérdezte.

– Léggömb.

Na, már csak ez hiányzott – gondolta Dorka –, hiszen annyira nem bírom, ha durrognak körülöttem.

A kemény rockzene tovább tombolt, a léggömbök időnként durrogtak, sőt még pezsgősüvegeket is bontogattak, annak is olyan „szívet melengető” hangja volt.

Ha ló lennék, gondolta Dorka, most elmenekülnék innen, mit érdekelne az illem!

Dórirra gondolt most. Biztosan ő is félne ekkora ricsajban. A füleit bizonyára hátracsapná, s menekülőre fogná, nem kímélve senkit és semmit. Dorkát is hatalmába kerítette ez az érzés, el innen! El innen!! Tökéletesen megértette most a lovak viselkedését. Félnék, ha bármilyen apró változás történik a környezetükben, s addig nem nyugszanak, míg olyan helyre nem kerülnek, ahol a megszokott nyugalom fogadja őket, na meg persze táplálék.

Az ijedt, de még meg nem bokrosodott lovakat, amennyiben szerető gazdáik vannak, csitítgatják, simogatják, veregetik őket, s szép lassan megnyugszanak, hiszen a jó gazdák biztonságot, élelmet, szeretetet jelentenek.

Dorka most kedvenc lovardájába álmodta vissza magát, Dóri hátára. Ott nyugalom van, béke, fegyelem, odafigyelnek egymásra. A múlt alkalommal például, micsoda élményben volt része! Egy másik kislány lovagolt elől, ő meg önállóan utána. Az előtte

lovaglós kislány a szeme sarkából figyelte Dorkát, nehogy baja essen. Közben mindenki figyelt a saját lovára, s az oktató, Dóra mondta, mikor milyen feladat következik. Dorka már elsajátította a könnyű ügetést, s most a másik kislánnyal együtt ügettek a pályán, teljes összhangban a lovakkal, élvezve a mozgás örömét, ritmusát, s azt a felszabadultságot, hogy most nem fog nekimenni se fának, se fálnak, se kerítésnek, se oszlopnak, odafigyelnek rá, s szabadon mozoghat. Ennél nagyobb ajándékot nem is kaphat az élettől!

Dorka miközben ezeket végiggondolta, elmosolyodott.

– Na, min mulatsz? – kérdezte Tibi.

– Csak elgondolkodtam a múltkori lovas élményemen.

– Lovaglás? Ugyan! Majd ledob egyszer az a ló!

– Figyelnek rám, a ló is, meg az oktatóm is, jó kezekben vagyok, s bízom a barátaimban!

Meghozták az ennivalót. Dorka ezzel volt most elfoglalva. Egyszer csak a rockzene elhallgatott, s nem sokkal később felcsendült egy dal – „**Azért vannak a jó barátok...**”

Egy mély, kellemes férfihangot hallott Dorka, meg egy szintetizátor hangját.

– De jó, élőzene! – gondolta boldogan.

S ezután már nem bánt semmit. Csupa olyan dal következett, amit jól ismert, s a muzsika hangja betöltötte a termet. Dorka evés után pedig felszabadultan énekelte a zenéssel az ismert dalokat. Meghallotta az egyik kedvencét is: „**A zene az kell, mely körülölel, s nem veszünk majd el!**”

Ez igaz, itt elveszne, ha nem lennének ezek a kellemes dallamok. A zenész meg ő átkerülnek egy másik világba, ami csak az övék, vagy azoké, akik odafigyelnek. A muzsika hangja... összeköti azokat az embereket, akik szeretik a szépet, s a dallamok és a szövegek segítségével elkalandoznak más helyekre.

„**Mindenkinek van egy álma!**” – hangzik éppen. Dorkának is van. Több is. Szeret ismerkedni, beszélgetni, barátokat szerezni, de csak akkor képes erre, ha van közös téma, érdeklődési kör, na meg csendes zugok, helyek, ahol nyugodtan lehet beszélgetni.

Felcsendült a „**Boldog születésnapot!**”, s hozták a tortát. Dorka alig várta, hogy még több szép számot halljon. Ő maga is játszik szintetizátoron, ha megtetszik neki egy dallam, addig dúdolgatja, amíg hallás után rá nem érez a billentyűkön a dallamra, majd az akkordokra.

Milyen furcsa, a zenészt nem tapsolja meg senki, nem is figyelnek rá! – gondolta Dorka. Pedig mennyi gyakorlás és kemény munka kell ahhoz, hogy szépen és gördülékenyen menjen minden, sok-sok óra a hangszer előtt. Dorka már csak tudja, őt is felkérték párszor, hogy zenéljen, s mennyit készült mindig ezekre az alkalmakra! Bizony többször is megtapsolta a zenészt, ámbar nem tudta, mi hallatszott ebből a nagy lármában... de a zajt a muzsika hangja áttörte.

„**A lelkünk addig vágat, míg hajtanak a vágyak!**”

– Hurrá! A lovas himnusz! A kedvencem! A vágyak azok hajtanak, s lovagolni fogok – még sokáig, mert ez a legfőbb célom! A lovaglás adta öröm a legszebb érem! Ez nem kívül, hanem belül van az ember lelkében.

„**Ahol győz a remény, és a baj menekül, / Ül fel egy lóra, s repülj!**” – énekelte éppen a zenész.

– Győznie is kell a reménynek a bajokkal szemben, menekülünk lovunkkal a problémák elől! – persze még nem vágtaiban, kuncogott magában Dorka, a lelkem most is vágat, az igaz, de az ügetésnél is érzem azt a szárnyalásszerű érzést.

„Nem kell, hogy száguldj, / Kell még a tegnapi, hogy holnapot láss!”

– Nem is sietek sehova! A vágta majd ráér, szeretném egyszer legalább kipróbálni, de én ráérek. Mindennek eljön az ideje, hiszen a cél az, hogy még nagyon sokáig lovagoljak!

Dorka egyszer csak édesanyja hangját hallotta meg maga mellett: Gyere, Dorka, hazamegyünk.

– Jó, anya, de oda szeretnék menni a zenészhez, s megköszönni neki ezt a csodálatos, zenés délutánt.

Oda is mentek.

– Nagyon hálás vagyok a sok szép dalért, gyönyörűen játszik! – mondta Dorka csillogó szemmel.

– Láttam, hogy nagyon élvezted, gyönyörű hangod van, hallottam, amikor énekeltél. Már szinte csak neked játszottam, hálás közönségem voltál, köszönöm – mondta a zenész, megsimogatva Dorka kezét.

– Nos, hogy érezted magad? – kérdezték otthon a családtagok.

– Ha a zenész nem lett volna, hazaszaladtam volna – sóhajtott Dorka.

– Beszélgettek azért veled?

– Szinte alig. Nem gondoltam volna, hogy csoportban az úgy-mond kedves ismerősök nagyozolnak, felvágják egymás előtt, s korántsem olyan kedvesek, mint négyszemközt.

– Ugye megmondtam! Ezért kellett elmenne? – hangzott a jól ismert mondat.

– Nem számít, legalább kipróbáltam, nem mondhatják, hogy kihúzó magam mindenből. Meg különben is a sok szép zenéért megérte!

Másnap a lovardában Dorkát futószáron lovagoltatták, hogy a gyakorlatokat pontosítsák, korrigálják. Dóra nagyon meg volt elégedve.

– Dorka, ez álomszép! – mondta.

Mindig szokott szólni zene körülöttük. Egyszer csak mit hall Dorka:

„**A lelkünk addig vágat...**”

– Ezt nem hiszem el! – kiáltotta a kislány. – Ez a lovas himnusz, s most itt vagyok Dóri nyergében!

Akaratlanul a zene ütemére kezdte el hajtani a lovat, szépen élénkítette, s még mindig ütemben maradtak – összeolvadt a zene a mozgás ütemével.

Dóri lassú ügetésbe fogott, Dorkának sikerült kiülnie a tanügetést, s közben szólt a dal:

„**Ahol győz a remény, s a baj menekül, / Ül fel egy lóra, s repülj!**”

A muzsika hangja, a lóval való teljes testi kontaktus, az összhangban történő együttmozgás, az egymásra való odafigyelés – ezekre van Dorkának szüksége.

– Dörökám, kincsem, érzed, ahogy táncolunk? – kérdezte Dorka, félig sírva, félig nevetve.

Ez a Lovas Himnusz! Ezt így kell csinálni! Kobakban, lovas mellényben, lovaglónadrágban, csizmában, lóháton! Mielőtt a dallam lassan véget ért volna, Dorka hirtelen felállt könnyített ülésbe, hiszen ez himnusz, s a tiszteletet meg kell adni. Nem így van?

Árvay Mária

Megszépítő messzeségvagy nyomasztó felejtés

Hozzászólás Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa hasonló című cikkéhez

Nagy királyunk, Hunyadi Mátyás nem pipázott. Nem azért, mert meggyőződéses híve volt az egészséges életmódnak és elvi ellenfele a serkentőszerek használatának, hanem azért, mert 1490-ben halt meg, két évvel azelőtt, hogy Amerikát, ahonnan a dohány Európába került, fölfedezték. Még nagyobb távolság választja el időben 1776-tól, az amerikai Függetlenségi nyilatkozattól és az Emberi és polgári jogok nyilatkozatától, melyet 1789-ben a francia forradalom adott ki. Márpedig a modern polgári demokráciának ez a két dokumentum a szülőanyja. Egy feudális uralkodót a polgári szabadságjogok mércéje alá állítani a történelmi műveltség pregnáns megnyilvánulása, ami nem szakmabeli esetében megbocsátható botlás, magát történésznek valló (bár történelem szakot soha nem végzett) közíróval kapcsolatban viszont óhatatlanul arra gyanakszunk, hogy a közvélemény propagandisztikus szándékú manipulálásáról van szó. Mátyás királyunk annyira volt „zsarnok”, mint korának feudális uralkodói általában (sokkal kevésbé egyébként, mint a kortárs nyugat-európaiak). Működésüket a történetírás nem hatalomgyakorlásuk módja, hanem politikájuk sikeressége vagy sikertelensége alapján minősíti. Mátyás politikája sikeres volt, korszaka történelmünknek kifejezetten eredményes periódusa, pedig – sajnos – ilyenekben nem nagyon bővelkedünk. Ma már természetesen nem hódításait tartjuk legnagyobbra, mint a nemzeti romantika történetírása, hanem azt a gazdaságpolitikát, amely a városi, mezővárosi fejlődés támogatásával az egyik első „modernizációs” kísérlet volt történelmünkben, s azt a társadalompolitikát, amely először adott mobilizációs lehetőségeket az úgynevezett alsó néposztálynak. A népi-folklorisztikus történelmi emlékezet ezért őrizte meg számunkra oly kedves nevét az „igazságos” epithon ornans-szal.

Még súlyosabb történelemhamisítás az a legalább olyan ostoba, mint hazug vád, mely szerint: „a szabadságharc nagy vezetője katonái zsoldjával szűkölt meg hazájából, cserbenhagyva alárendeltjeit és társait.”

Kossuth Lajos soha nem a szabadságharc katonái, hanem mindig politikai vezetője volt, következésképp „katonái” zsoldjához nem volt hozzáférése.

Soha, még az elfogult Habsburg-párti történetírás sem gyanúsította Kossuthot közpénz elvételével, mivel erre semmiféle alapot nem találtak, még az osztrák ügynökök sem tudtak hiteles tanút

földeríteni. A hadikincstárral a kormány aradi lemondása után Duschek pénzügyminiszter menekült el, és jutott fogságba a pénzzel együtt (ma is homály fedi, készakarva vagy véletlenül került-e osztrák kézbe). Kényszerlakhelyein, Viddinben, Sumlában és Kútahiában Kossuthot a török kormány tartotta el, meglehetősen spártai körülmények között. Torinóban (Turin) száműzetése utolsó szakaszában hírlapírói-közírói tevékenysége honoráriumaiból élt, vagyontalanként halt meg.

E tekintetben szinte azonos Görgey és Kossuth helyzete: Görgey és tisztjei Világos után teljesen pénz nélkül maradtak. Paszkevicznek, a győztes cári hadvezérnek volt fogalma a lovagiasságról (ellentétben Haynauval), és ezeregyszáz félimperiális aranyat adott neki, hogy az ő és tisztjei ellátását átmenetileg megoldhassa. (Rüdiger gróf orosz tábornok segéd tisztjének visszaemlékezése az 1849. évi magyarországi hadjáratra, in: *A magyarországi hadjárat 1849, orosz szemtanúk a magyar szabadságharcról*, Budapest, Európa, 1988, 545 p.).

Mindketten idegenekre szorultak hát a bukás után, de soha senkinek eszébe nem jutott őket ezért erkölcsileg megítélni.

Kossuth viddini levele, melyben Görgeyt árulással vádolta, és a bukás felelősségét reá hárította – súlyos emberi gyengeség. S nem volt híján egyéb emberi gyengeségeknek sem – az ítélje meg ezért, aki gyengeségek nélkül való. Ez azonban nem takarhatja el szemünk elől, hogy kora legfejldőképebb magyar politikusként, ha későn is, de felismerte a dunai népek egymásra utaltságát, mindent megtett, amit megtehetett a magyarok és a velük együtt élő népek megbékítéséért, s ennek érdekében leszámolt mindenféle magyar birodalmi ábránddal. Jól mutatja ezt dunai konföderációs tervete, amely az európai unió kelet-európai előfutára lehetett volna.

S nem takarhatja el szemünk elől azt az egyedüli magyar politikust, akit szociális igazságérzete a legmesszebbre vitt el kortársai közül a jobbagység felszabadítása ügyében, s akit ezért méltán emlegetett a folklorisztikus népi közvélemény Kossuth apánknak. Hunyadi Mátyást és Kossuth Lajost nem a megszépítő messzeség, hanem a történelmi igazság teszi méltó helyükre köztudatunkban, ott őrizni őket az írástudók feladata, sárral hajigálni tisztelt alakjukat – az írástudók árulása.

Heltai Miklós, történelem-latin szakos tanár

Fekete vagy fehér? Válasz Heltai tanár úrnak

A megszépítő messzeség a gyermeki vágyak, álmok „valóságserű” elmondását megérti, főleg egy olyan gyermek esetében, akit elhagyott az édesanyja. Talán még a politikusokat is megértem, akik többet, jobbat szeretnének láttatni magukból, mint amit valójában tenni képesek. A szómágiában verhetetlen politikus, közíró vagy egy tévécsatorna műsorának szerkesztője közzétett információit árulásnak, sárhajigálásnak nem merem nevezni, és nem is akarom.

Szeretek olvasni, mindig is kedves olvasmányaim közé tartoztak a tényregények, történelmi írások, mert érdekel a múltunk és a jelenünk. Azt gondolom, a történészekről elvárható a valós tények feltárása. Igaz történetekre vágyom, és nem jó azt tapasztalni, hogy az „igaz” történelem kicsit vagy nagyon kozmetikázva van.

Mi az igazság? Kinek lehet hinni? Fekete vagy fehér? Talán fekete is, fehér is? Nem tudom.

Az előző számban megjelent írásomban azt a vágyamat szerettem

volna közvetíteni, hogy a történészek tegyék a dolgukat, és ne azon aggodalmaskodjanak, hogy ha leírják a teljes igazságot, akkor a nagy tett elhomályosul.

Tanár Úr azt írja: „Mindketten idegenekre szorultak hát a bukás után, de soha senkinek eszébe nem jutott őket ezért erkölcsileg megítélni.” Igen, ezért nem.

A Viddinben megíródott levél Görgey tábornoktól ország-világ előtt elvette a becsületét. Az a történészek felelőssége, hogy ezt hagyták. Vajon miért?

Továbbra is várom történelmünk feldolgozóitól: engedjék meg nekünk, hogy olyannak szeressük vagy ne szeressük történelmünk főszereplőit, amilyenek valójában voltak, ne kelljen folyamatosan hazug történelemben élnünk.

Maradok tisztelettel:

Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa (közgazdász)

Dózsa György Művelődési Otthon és Múzeumi Kiállítóhely

2117 Isaszeg, Dózsa György u. 2., Tel.: 28/582-055, Tel./fax: 28/582-056
E-mail: isaszegmuvotthon@citromail.hu, Honlap: a www.isaszegmuvotthon.hu

Április 2. 10.00-12.00 óra **Az Üdülő övezet közgyűlése**

Április 9. **A Tóth Árpád versmondó verseny döntője**

Április 11. 14.00 óra **A költészet napja**

Képek, érzések, zenék – XX. századi magyar költők megzenésített versei címmel rendhagyó irodalomóra a Túlpart Együttessel

Április 16. 14.30 óra **Országos Fülöp Ferenc Hagyományörző Szólótáncverseny**

Határon belüli és határon túli hagyományörző együttesek legkiemelkedőbb táncosainak versenye

18.00 óra **Gálaműsor**

Támogatói jegy: 500 Ft/fő

Április 21. 10.00 óra **„Zöld erdőben, zöld mezőben”** – foglalkoztató nap a húsvét és a föld napja alkalmából

Április 30. 20.00 óra **MŰ-Hely-Nap**

Kreatív–kulturális kapcsolódás, amatőr zenekarok találkozója (Részletek a plakátokon, és a Művelődési Otthon honlapján.)

Május 1. **Májfaállítás**

A hagyomány szerint május 1-jére virradóra a legények májusfát állítottak az általuk kedvelt leányoknak.

Csoportjaink fellépései:

Április 13. A GKRTÉ éves közgyűlésén a 10. születésnapját ünneplő Lázár Lovasparkban lép fel az Isaszegi Asszonykórus.

Szolgáltatások:

Április 4. 18.00 óra KRESZ-tanfolyam; jelentkezés és tájékoztatás!

Április 11. 11.00-13.00 óra A.S.A ügyfélszolgálat a Művelődési Otthon előterében.

Vereczkyné Sziki Éva igazgató

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.ujszechenyiterv.gov.hu
06 40 638 638

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.

ÉRTED, RÓLAD, NEKED SZÓL!

Egészségfejlesztési program a Freudenberg NOK Mechatronics vállalat Péceli gyárában

A Magyar Kormány és az Európai Unió az idei évben a munkahelyi egészségfejlesztés népszerűsítésére irányuló pályázatot (TÁMOP 6.1.2.) hirdetett, amelynek célja többek között, hogy feltárja, hogy az egyes szervezeteknél milyen lehetőségek vannak a munkatársak egészségének fejlesztésére, valamint, hogy a résztvevő vállalatok hosszú távú vállalati egészségtervet alakítsanak ki.

A Freudenberg NOK Mechatronics Hungary Gyártó és Kereskedelmi Bt. mintegy tíz millió forintos támogatást nyert el ebben a pályázatban. A támogatott programnak az ÉRTED, RÓLAD, NEKED SZÓL! címet adtuk, hogy ezzel is tudatosítsuk az egészség fontosságát. A program célja volt, hogy felmérjük a munkatársak egészségi állapotát, kezeljük a legsürgetőbb problémákat, és közéletre (a következő 2-3 évre) egy egészségfejlesztési stratégiát alkossunk.

A program első lépéseként felmértük 210 munkatárs általános egészségi állapotát. Az eredmények szerint a Freudenberg NOK Mechatronics Hungary Bt.-nél is a magyar átlagnak megfelelő általános egészségi állapottal talákoztunk, ami azt jelenti, hogy a munkatársak:

- 50%-a egyáltalán nem mozog rendszeresen
- 32%-uk túlsúlyos, 15%-uk erősen túlsúlyos
- 44%-uk rendszeresen dohányzik

A felmérést követően három vállalati egészségfejlesztési tréninget is indítottunk, melyekre 100 munkatárs jelentkezett:

Stressz-kezelő tréning a társas kapcsolatokból eredő feszültségek csökkentésére

Energiaegyensúly tréning a helyes táplálkozás és mozgás népszerűsítésére

Relaxációs tréning a kimerültség kezelésére a lelki egészség fejlesztésére

A vállalati egészségfejlesztési program további lépései lehetővé teszik, hogy a Freudenberg NOK Mechatronics Hungary Bt. támogassa a munkavállalók számára szervezett egészség-megőrzési akciókat (ilyen például a vállalati sportnap).

A közeljövőben megalkotásra kerül a Freudenberg egészségfejlesztési stratégiája, mely a következő 1-3 évre vonatkozóan meghatározza azokat a tudatos lépéseket és akciókat, melyeket a munkavállalók egészségének megőrzése, fejlesztése érdekében a Freudenberg NOK Mechatronics Hungary Bt. megtesz.

A program eddigi legfontosabb tanulságai szerint a kollégák körében igény van arra, hogy törődjenek egészségükkel. Felismerésre került, hogy vállalati szinten az egészséges életmód a Freudenberg számára is értéket teremt, hiszen az egészségesebb munkavállalók kevesebbet hiányoznak, kevesebben lesznek táppénzen, így nagyobb lesz a termelékenység, jobbak, gördülékenyebbek lesznek a munkahelyi kapcsolatok. Ezáltal javulni fog a munkahelyi morál és nem utolsósorban mindez hozzájárul a cég pozitív arculatának továbbfejlesztéséhez is.

Bezák Bernadett: Pécel és térségének fejlődése, fejlesztése... VII.

„Pécel és térségének fejlődése, fejlesztése, természetvédelmet érintő kérdései” címmel írta diplomamunkáját Bezák Bernadett környezetvédelmi mérnök. Dolgozatában Bernadett azt vizsgálta, hogyan hozható összhangba Pécel város dinamikus fejlődése és természeti értékeinek megőrzése. A város természeti értékeinek bemutatása után fejlődésének történelmi áttekintése következett. A település jelenlegi szerkezete, a problémák elemzése után befejezésül most a következtetések és javaslatok összefoglalását olvashatják.

Szemétszedés 2009-ben

A civil tevékenység és lehetőségeinek bemutatása környezet- és természetvédelmi szempontból

A helyi civil szervezetek 2009 novemberében létrehozták az első „péceli civil kerekasztalt”. A megbeszélésen tucatnyi civil szervezet képviselői vettek részt a Péceli Zöld Kör, a Ráday Klub, a Magyar-Finn Baráti Kör, a Péceli Állatbarátok Egyesülete és más szervezetek képviselőiben. A civil szervezetek kulturális, szociális téren, a természet- és környezetvédelemben valamint egy sor más területen nélkülözhetetlen, valóban közhasznú feladatokat látnak el. Olcsón, mert a szervezők, vezetők, tagok kedvtelésből dolgoznak. Forrásokhoz általában pályázati úton jutnak, a különböző területeken elérhető pályázatokon, de kiderült az is, hogy pályázni általában csak biztos háttérrel, megfelelő szakértelemmel, mondhatni a „kis civil szervezetek” összefogásával lehet. Erre is szolgálna a civil kerekasztal. A legfőbb értelme, hogy egyáltalán tudjanak egymásról, főlvállalt feladataikról. Például, hogy ne szervezzenek egymásra rendezvényeket. Hogy egy-egy nagyobb feladatra, akár pályázathoz vagy a civil érdekérvényesítéshez, az önkormányzati feladattervek véleményezéséhez megfelelő háttérrel biztosítva össze tudjanak fogni. Hogy teljes körűen részt vegyenek a kistérségi hasonló kerekasztalok tevékenységében. Pécelen nyolcvannál több bejegyzett civil szervezet van, közülük majdnem negyven azok száma, amelyek már hallattak magukról rendezvényekkel vagy más módon.

Az összefogás mindképpen eredményes lehet. Igény van a munkájukra, rendezvényeikre. A fent említett négy civil szervezet mind foglalkozik környezetünkkel. Vetítéseket, kirándulásokat szerveznek. Közülük is kiemelendő a Péceli Zöld Kör. Ők fog-

lalkoznak a környezet- és természetvédelmi problémákkal. Rendeznek évenkénti Városi Környezetvédelmi Napot, különböző előadásokat tartanak, szemétszedési akciót rendeznek. Támogatták továbbá azt a 2009-es szemétszedési programot, melyet Tóth Mátyás SZIE hallgatóval szerveztünk. Ennek során a Csunya-erdő egyik ismert illegális személtelakóját szüntettünk meg több mint 20 fővel, és szállítottunk el 18 m³ hulladékot, majd az erdő „Kilencbokor-völgyében” bográcsozással zártuk az eredményes munkát. Táblák kihelyezésével mozgósítottunk a szeméttelés ellen és a kirándulás mellett. Pozitív visszajelzéseket kaptunk a program és eredménye miatt. Új helyszínnel idén is várható hasonló akció nagyobb közszététellel és remélhetőleg nagyobb tömeggel.

A civil vonal erősítésére szükség van kerekasztal további működésére, és indokoltnak tartom egy közös oldalt létrehozni számukra, mivel vagy nincs a szervezeteknek weblapjuk, vagy elavult, kezeletlen. Szinte csak a tagokhoz jut el az információ. Legfőbb hiányosságuk a péceli szervezeteknek, hogy nincs nagy „hangjuk”. Ezen szükséges változtatni, ez után nagyobb aktivitás várható a lakosságtól is. A civil szervezetek összefogással egymás hatását erősíthetik, eredményesebbé válhatnak.

Következtetések, javaslatok

Szélerőmű

Az Önkormányzatnak nincs ellenére a beruházás, melynek energiatermeléséből részesülhetnek is. A telepítés túl közel lenne a Tájvédelmi körzethez, ezért ha még gazdaságos is az üzemeltetés, távolabbi elhelyezésük szükséges. Továbbá a folyamatos lakóházak gyarapodás a Csatári és Termál területen még nem szerepelt, így sokkal közelebb lesznek a lakóházak, de még így is a minimum távolságon kívül.

Termál terület

A Termál területnél, ha nem is a jelenlegi építkezés során, hanem később, felállítható lenne egy geotermikus hasznosítású fűtésrendszer, akár a fürdőn belül vagy a környező apartman illetve az új lakónegyed számára. Továbbá a termálvíz külön kezelése a szociális hasznosítású vizektől is megoldható lenne.

Ráday-kastély kertje

Javasolható egy bemutatókert létrehozatala. A jelenlegi akciótervnek a park- és kertrendezés csak egy mellékes feladata. Megvalósítható lenne egy a fénykorát idéző kastélykert rekonstrukciós létrehozása. Ehhez szükséges egyes fajok irtása, illetve a kert rendbetétele, továbbá a rekonstrukciós tervek során javasolt növények telepítése.

Szennyvíztelep

A korszerűsítésre minél előbb szükség van a felszíni és felszín alatti vizeink érdekében. A Rákos-patakba vezetett túlfolyók erősen szennyeznek a patakat, illetve az ivóvízbázis is veszélybe kerülhet. Szükséges a nem megfelelő szikkasztók beszüntetése.

Kelő lakópark és M0

A terület érdekében szükség van további zaj- és porszennyezéstől való védelemre. Az Önkormányzat is jelezte a felmerülő problémát még a garanciális évben, de a beruházó még nem lépett az ügyben. A megfelelő védelmet a zajvédő falak magasításával, hosszirányú folytatólagos kiépítésével észak északnyugat felé, továbbá egy erdősáv telepítésével lehetne megoldani.

Települési zöld felületek

Szükséges új zöldfelületek kialakítása, amire egy kivétellel (Szemere és Tanácsház utcánál) csak az új területeken van lehetőség.

Sápi-patak

A területnek természetvédelmi kezelési javaslatokra van szüksége, mivel a Sápi-patak mente (Alsó-Tápió-völgye) nagyobb részt tönkrement. Az értékeesebb társulások állományai térben szétszórta, izoláltak, a csekély méret miatt sérülékenyek, melyen a terület egészét érintő rekonstrukciós terv végrehajtásával lehetne hatékonyan segíteni. A gyepek vonatkozásában a még természetszerűnek tekinthető ecsetpázsitos és sédbúzás rétek évenként egyszeri kaszálása ajánlott a nádasodás és cserjésedés megakadályozása céljából.

Rákospatak

Vár-hegy és Brunner pókszőcske

A Vár-hegy földvárának szántottságát újra lehetne gondolni. A Vár-hegy alsóbb részei parcellázásának fennáll a lehetősége, habár erre nem lesz szükség valószínűleg, mert a település még sok más tartalékkal rendelkezik lakóterület szempontjából. A Brunner pókszőcske védett, de védelemre szorul élőhelye is. Az Önkormányzat korábban nem tudott a faj itteni előfordulásáról, és hajlandóságot mutat helyi védelem kialakítására megfelelő lehatárolás után.

Civil szervezetek erősítése

Javasolnék egy közös internetes portált, mellyel egységesebb, átláthatóbb, nyomkövethetőbb lenne a tevékenységük, aminek eredményeként aktívabb, eredményesebb lehetne a péceli civil élet mind a környezetünket tekintve, mind a város érdekeit tekintve. Továbbá szükséges a kerekasztal beszélgetések rendszeresítése.

Összefoglalás

A dolgozatomban témája egy agglomerációs település fejlődésének, fejlesztéseinek nyomon követése, melynél arra kerestem a választ, miként hozható mindez összhangba természeti értékeink védelmével. A cél az volt, hogyan valósítható meg a város

természeti értékeinek megóvása a továbbra is dinamikus fejlődés mellett. Célkitűzéseim közé tartoztak: a természeti és épített környezeti értékek védelme, a környezeti viszonyokra jelentős hatást kifejtő létesítmények beilleszthetősége, az infrastrukturális hatások tompítása, a zöld felületek vizsgálata és a civil szervezetek hatékonyságának előremozdítása.

Pécel régóta kiemelkedő kulturális és rekreációs szerepet tölt be mind országosan, mind helyi szinten, mely értéket nem szabad elhanyagolni. A dolgozat egy részletes természeti bemutatással indul, kiemelve terület védett és értékes részeit. Ezt követi a település történelmi időktől való bemutatása történelmi térképekkel, amelyek a településszerkezet kialakulása szempontjából érdekesek, hogyan változott a táj képe. A belterületek növekedése és a központok kialakulása időről-időre jelentősen változott.

A vizsgált témák során az előjövő problémákra kerestem megoldást. A szélerőművek telepítése során az élővilág-védelmi problémák voltak a legjobban érezhetőek, melyek egy térbeli áthelyezéssel, változtatással megoldhatók, csökkenthetők. A tele-

pülés folyamatosan terjeszkedik felfelé a domboldalakon, ezzel közelebb kerülve a tervezett erőművek közelébe, ami majd gondot okozhat a későbbiekben. A Termál terület jelentősen javíthatná a most jelentéktelen helyi turizmust. Jótékony hatással lenne a beruházás a további beruházások szempontjából is. A kultúra és turizmus szempontjából nagyobb jelentősége lehetne ismét a Ráday-kastélynak és kertjének. Pályázatok útján próbálják régi pompáját létrehozni és az elmúlt idők rongálásait helyrehozni. A jelenlegi pályázat során nincs hangsúly a park és kastélykert helyreállításán. A szennyvíztelep korszerűsítés után megfelelő immár az uniós követelményeknek, és nagyobb kapacitása is végre megoldja a Rákospataknál előforduló nyers szennyvízrel való károsítást. Az M0 autópályánál nyilvánvalóvá vált, hogy a beruházó részéről szükséges további munkák elvégzése a zaj és porszennyezés megakadályozásának érdekében. A zöld felületek kialakítására kevés lehetőség van, főleg csak az új lakóterületeken van rá alkalmas hely, illetve fontos a régóta elhanyagolt zöld területek rendbehozása. A civil szervezetek az Önkormányzat segítségével és közös összefogással érhetik el hatékonyabb működésüket.

A dolgozat során bemutattam a lehetséges megoldásokat a felmerülő problémákra. Megállapítható, hogy van létjogosultsága a természetvédelemnek egy agglomerációs településen. A természeti értékeket számba kell venni, és ezeket óvni, gondozni kell. Továbbá a rendezési tervekben nemcsak marginális szerepet kell adni ezeknek, hanem jóval nagyobb jelentőséget érdemelnek. A településre irányuló erős urbanizációs nyomás egyik kompenzációja lehet a természeti értékekkel való megfelelő bánásmód és más szemléletmód alkalmazása.

Idén is kullancsinvázió

Magyarországon leggyakoribb kullancs faj az *Ixodes ricinus*, amely a vírusos agyhártyagyulladás, a Lyme-kórt valamint egyéb fertőzéseket is terjeszthet. Átlagosan minden ezredik kullancs hordozza az agyvelő- illetve agyhártyagyulladást okozó vírust. Sajnos sokkal gyakoribb a Lyme-kórral fertőzöttek száma, átlagosan száz kullancsból tíz fertőzött. Az emberek rendszerint még a vérszívási szakasz kezdetén eltávolítják a kullancsot a testükről, így kisebb az esélye annak, hogy a kórokozók a sebbe jussanak.

A kullancs a talaj közeli növényzetben él. Míg nem talál magának gazda egyed, addig a fűvek, bokrok, harmat nedveiből táplálkozik. Tudni kell még, hogy nem kedveli a fényt, ezért árnyékos, hűvös, nedves helyeken tengődik. Általában a ruhára kapaszkodik fel, majd észrevétlenül bemászva, a bőrön keres megfelelő helyet a vérszíváshoz. Különösen kedveli a hajas, szőrös területeket, a végtagok hajlatait, ugyanis itt vékonyabb a bőrréteg.

Megelőzés

Ha kirándulni megyünk, ajánlatos zártabban öltözködni, valamint sapkát viselni. A szagoknak és illatoknak is fontos szerepe lehet, vagyis ha tehetjük, használjunk kullancsriasztó spray-eket,

leginkább a lábszárainkon. A kirándulásból hazaérve pedig első dolgunk legyen meztelen testünk alapos átvizsgálása, de vigyázzunk, mert előfordulhat, hogy a lustább kullancsok a ruhában megbújva várhatják a későbbi lehetőséget.

A kullancscsípés teljesen fájdalommentes, ugyanis a nyálával érzésteleníti a bőrfelületet, majd első lábával vág egy kis sebet, és rögzíti magát. Az első órákban csak testnedvet szív, majd 4-6 óra elteltével találja meg a legközelebbi kapilláris eret. A vér alvadását szintén a nyálával képes meggátolni. A hímek néhány óra alatt megszívják magukat, míg a nimfa több napig is élősödhet.

A kullancs eltávolítása

A csípés napján még nagyon könnyű a bőrrünkől kitépni. A fej kitűn pánccéból van, ha benn marad, néhány nap múlva úgyis kilökődik magától.

Nagyon veszélyes, ha a potroha felszakad, mert a seben keresztül a kullancs fertőzött bétartalma bekerül a szervezetbe. Ezért semmiképpen ne használjunk tűt vagy éles tárgyat az eltávolításhoz. Ma már kapható egy úgynevezett kullancseltávolító kanál, mely segítségével szakszerűen szabadulhatunk meg az élősködő állattól, de ha ez nincsen a házi patikánkban, akkor a legjobb eszköz a lapos végű csipesz. Nem szabad az állat potrohát bekenni zsíros krémmel sem, mert rémületében még mélyebbre ássa magát, valamint a potroh ingerlése folyamatos öklendezésre készteti, amely szintén fertőződéshez vezethet.

Védőoltások

Az agyhártya-, agyvelőgyulladás ellen van védőoltás. Ez 3 részből áll. Az első két oltást 1-3 hónapon belül kell megkapnunk, a harmadikat pedig egy évvel a második után. Ez a védőoltás 3 évig nyújt védelmet az emberi szervezet számára.

A Lyme-kór megelőzésére még nincs védőoltás. Sajnos ez egy alattomos betegség. Leggyakoribb tünetei: fejfájás, idegrendszeri panaszok, mozgáslassulás, fáradékonyság, ingerültség, memóriazavarok, nyirokcsomó duzzanatok. Hála az orvostudomány fejlődésének, a Lyme-kór ma már gyógyítható.

Míndez azért ne vegye el a kedvünket a szabadban való kirándulástól, hisz van védekezési lehetőség, csak élni kell vele.

Cseri Katalin

Szivacskezilabda-eredmények

Hagyományteremtő szivacskezilabda-torna helyszíne volt a Szemere Pál Általános Iskola tornaterme 2011. március 15-én.

A Péceli Spartacus Elitsec SE Kézilabda Szakosztálya a Ferencváros Kézilabda Szakosztályával közösen rendezte meg a tornát. A szépszámu közönség – köztük a péceliek – először ismerkedhettek meg a szivacskezilabdázás szépségével, személység- és közösségformáló erejével.

A gyermekcsapatok az ország egyik és másik végéből is jöttek, hogy megmutassák tudományukat. Eljött Szombathely, Szeged és Tápíószele csapata, a Ferencváros két csapattal indult. A versenyt végül is Szombathely csapata nyerte. A bemutató torna megrendezését Pécel Város Önkormányzatának vezetése és a péceli vállalkozók is segítették.

A péceli ifjú kézilabdások számára azért is fontos volt ez a bemutató torna, mert ha egy gyermek korán megismeri és megszereti a kézilabdázást, az kihat egész későbbi felnőtt életére. Szakosztályunk idén március 1-jén toborzót hirdetett, és ennek eredményeképpen el is kezdődtek az edzések a Szemere Pál Általános Iskola tornatermében!

Várjuk a kézilabdázást megismerni akaró gyermekeket és felnőtteket edzéseinken a Szemere Pál Általános Iskolába!

Edzésidőpontok:

Felnőttek: keddenként 17:30 - 19:00 óra

Szivacskezilabda, alsó tagozat: keddenként 16:30 - 17:30 óra

Szalontai László kézilabda edző

Forrás: www.pecelinfo.hu

A világ nem látva

Tavaly írtam Fóris Norbertről, arról a nem látó fiatalember-ről, aki fogyatékosága ellenére – ifjúsági kategóriában – olyan sportkarriert futott be, amelyre mindannyian büszkék lehetünk. Azóta is tartjuk a kapcsolatot, ha ideje engedi, néhány szóban hírt ad magáról. Most egy kissé megváltozott az élete, előtérbe helyezte a tanulást, hiszen sportszeretete mellett gondolnia kell jövőjére, a civil életben való helytállására. Pihenés és feszültségoldás gyanánt verseket ír, s hogy nem is akármilyeneket, azt most szeretnénk egy költeményével megismertetni olvasóinkkal.

Fóris Norbert: A világ, nem látva

Régen még azt éreztem, rossz,
Most már tudom, nem lehet jobb.
Sokszor van, mikor szomorúan gondolom,
Mit te látsz, én nem láthatom.

Nektek ez a világ látványos,
Nekünk csak csodálatos.
Ti látjátok, én érzem,
Bár én is láthatnám, sokszor kérem.

Ami nekünk természetes, az nektek furcsa,
Mit nektek a szem, nekünk a kéz és a szív adja vissza.
Ti látjátok a napot, csillagot,
Mi csak elképzelni tudjuk, milyen lehet az ott.

Sokan sajnálnak, megijednek,
Sokan inkább kikerülnek.
De kérdem én, mi a fontos?
Hogy a szíveddel láss, ez biztos.

Kedves Norbert, versedhez ezúton is gratulálunk, és arra biz-
dítunk, ne add fel, maradj ilyen tevékeny, bármibe is fogsz ez-
után!

Czétényi Sándorné

Keligerné Nyerges Erika Tanács

Sietsz. Rohannak arcodon is a ráncok.
A tegnapiod küszöbére állok.
Homlokon csókolnálak,
mint a Múzsza.

Várj még...
Kösd száraz könnyeidet
hervadt koszorúba –
s dalold ki szívedből az összes sóhajod.
Aprócska örökség –
De tiéd lesz a Holnap,
ha ezt mind ráhagyod.

Pályázati felhívás civil szervezetek, egyesületek, alapítványok támogatására

Isaszeg Város Önkormányzata pályázatot hirdet isaszegi székhelyű civil szervezetek egyesületek, alapítványok támogatására.

A pályázatokat pályázati adatlapon, űrlapon kell benyújtani, amely letölthető a www.isaszeg.hu honlapról, vagy személyesen átvehető a Polgármesteri Hivatal ügyfélszolgálati irodáján vagy titkárságán.

Határidők: A pályázat benyújtásának határideje 2011. április 27. (szerda) 10.000 óra.

A pályázatokat az Ügyrendi, Jogi és Önkormányzati Koordinációs Bizottság bontja fel, és a Humán erőforrás és Közoktatási Bizottsággal közösen tesz javaslatot a Képviselő-testületnek az elbírálásra.

Egyebek: A pályázatokat zárt borítékban a Polgármesteri Hivatal titkárságán kell leadni. Cím: 2117 Isaszeg, Rákóczi u. 45.

A borítékra rá kell írni: „Civil pályázat”

A pályázatról bővebb információ kérhető Szilárdi László bizottsági elnöktől a 70/387-2696-os telefonszámon.

A támogatásokat a szervezetek kötelesek 2011. évben felhasználni, a megkapott összeggel a számlák másolatával a Polgármesteri Hivatalban elszámolni.

Hatvani Miklós polgármester

Húsvéti ötletek

Közeleg a húsvét, a locsolkodás, készülnek a sütemények, kalácsok, hideg-meleg tálak és vendégváró szendvicsek! A hatalmas vendégsereget érdemes minden évben valami újjal elkápráztatni. Biztosan érint néhány olvasót és többek között engem is, hogy az ünnepek alkalmával sem engedhetjük meg magunknak, hogy kedvüinkre sok cukros édességgel és süteménnyel kényeztessük magunkat, ezért szeretnék egy diétás rétes receptet is ajánlani. Kellemes sütést-főzést és készülődést kívánok minden kedves olvasónak!

Húsvéti máktorta

Hozzávalók a tésztához: 1 kg finomliszt, 25 dkg olvasztott margarin, 2 tojás, 3 dkg élesztő, 1 teáskanál + 2 evőkanál cukor, 1 teáskanál só, langyos tej (amennyit felvesz)

A töltelékhez: 80 dkg darált mák, ízlés szerint cukor, 4-5 db reszelt alma, pici só, reszelt citromhéj, mazsola

Elkészítés: A tésztához az élesztőt 1 teáskanál cukorral, 2 dl langyos tejjel és 2 evőkanál liszttel elkeverjük, majd meleg helyen felfuttatjuk. Ha az élesztő felfutott, a többi hozzávalóval összegyúrjuk, míg elválik az edénytől. Annyi tejet adunk a tésztához, hogy lágy legyen, majd meleg helyen kelesztjük 30-40 perccel.

A töltelékhez a hozzávalókat összekeverjük, ha száraz, teszünk hozzá még almát.

Ezután egy gyűrűdeszkán újra összegyúrjuk a tésztát, 5 perccel pihentetjük, majd két részre osztjuk. Az egyik gombócot 1 cm vastagra kinyújtjuk, és egy 30 cm átmérőjű formát kibélelünk vele, alá sütőpapírt teszünk, a kilógó részeket meghagyjuk, majd fél adag töltelék kerül bele. A maradék tésztát két részre osztjuk, az egyik részt ismét kinyújtjuk, a formába tesszük, ismét töltelék következik, majd a maradék tésztát nyújtjuk (ebből csipünk egy keveset díszeknek a tetejére), aminek a közepét kiszúrjuk, hogy a gőz távozni tudjon. A lelógó tésztát visszahajtván formázzuk, a díszeket tojással ragasztjuk, majd az egészet lekenem tojással. 180-190 fokon, előmelegített sütőben kb. 1 órát sütjük.

Töltött sós kalács

Hozzávalók a tésztához: 2,5 dl tej, 1 kiskanál kristálycukor, 2,5 dkg élesztő, 50 dkg liszt, 1 kiskanál só, 10 dkg tejföl, 1 tojás.

Hozzávalók a töltelékhez: 3 fej lilahagyma, 50 dkg főtt füstölt sonka, 15 dkg trappista sajt, 15 dkg füstölt sajt, só, feketebors, majonéz, 1 tojás

Elkészítés: A tésztához a tejet meglangyosítjuk, a cukrot felolvasztjuk benne, és belemorzsoljuk az élesztőt. Hagyjuk pár percet pihenni. A lisztet beleszítjük egy tálba, belekeverjük a sót, a tojást, a tejfölt és az élesztőt. Kicsit keményebb tésztát dagasztunk belőle, majd kb. 1 órát kelesztjük. Ha megközelítőleg a duplájára kelt, 2 cm vastagra nyújtjuk. Az elnyújtott tésztát megkenjük a majonézzal, ízlés szerint sózzuk, borsozzuk. Ráarakjuk a felkockázott hagymát és a sonkát, majd betakarjuk a kétféle reszelt sajttal. Ezután feltekerjük, lekenjük tojással, és előmelegített sütőben aranybarnára sütjük.

Édes, sós locsolószendvicsek

Hozzávalók a sós falatokhoz: 15db toast szendvicskenyér (teljes kiőrlésű), 4db egész tojás, 2 evőkanál tejföl, 1 evőkanál majonéz 10 szelet gépsonka, majonézes torma, zöldhagyma, retek, uborka

Hozzávalók az édes szendvicsekhez: 15 szelet kalács, 10dkgogyorókrém, lekvár, színes cukor díszítéshez, esetleg tejszínhab

Elkészítése: A kenyérszeletek mindkét oldalát enyhén megpirítjuk, hogy legyen egy kis tartása a szendvicseknek a könnyebb díszítés érdekében. A karácsonykor használt mézeskalács formákat elővesszük, és egy szelet kenyérből, kalácsból két formát szúrunk ki. A formaszendvicseket zöldséggel, tojáskrémmel, sonkával díszítjük. Az édes szendvicseket hasonlóan készítjük

el, megkenjük,ogyorókrémmel, dzsemmel, cukorkákkal díszítjük.

Tipp: Egy kerek fonott kosárkát készen kapható műfüvel kibélelünk, a közepébe locsoló tojásokat teszünk, a szélét pedig a szendvicssel díszítjük.

Diétás túrós, mákos rétes

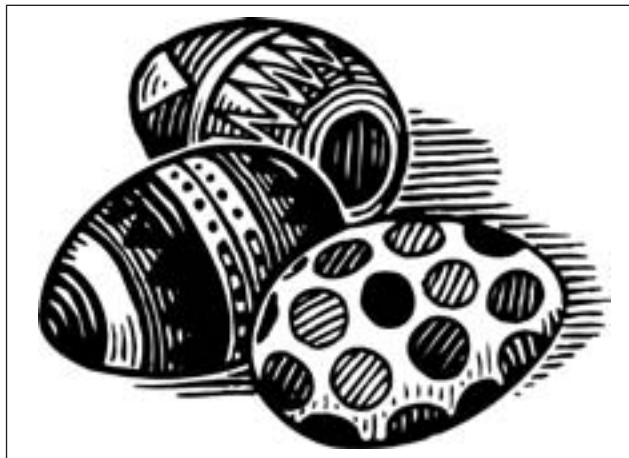
Hozzávalók a túrós réteshez: 2 lap készen kapható rétestészta, 25 dkg félzsíros túró, 1 db tojás, 1 mokkáskanál reszelt citromhéj, 1 dkg vaj, 1 evőkanál tejföl, 1 evőkanál édesítőszer

Hozzávalók a mákoshoz: 2 lap készen kapható rétestészta, 1 dkg

vaj, 10 dkg mák, 15 dkg alma, 1 teáskanál édesítőszer

Elkészítése: A tölteléket összekeverjük, két réteslapot egymásra fektetünk és vajjal megkenünk. A tölteléket kisebb halmokba helyezük a lapokra, és feltekerve tepsire fektetjük, majd aranybarnára sütjük. Egy rudat, ha 11 szeletre vágunk, akkor egy szelet túrós rétes szénhidrátartalma 4 g, a mákos szeleté pedig 5 g. *Jó étvágyat kívánok!*

Laukóné Mukk Adrienn

ESE Híradó kistérségi közéleti és kulturális havi folyóirat a civilekért

A lap ára: 260 Ft

Szerkesztőség és hirdetésfelvétel: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. Telefon/fax: (36)28/454-076, (36)28/454-077 • www.egymast-segito.hu • e-mail: ese@vnet.hu • Kiadja: Egymást Segítő Egyesület (ESE) • Felelős kiadó: Némethy Mária • Olvasó szerkesztő: Rádi Zoltán • Főszerkesztő: Apróné Orosz Margit • Szerkesztőbizottság: Apróné Orosz Margit, Bense Balázs, Czétyenyi Sándorné, †Cseri László, Cseri Katalin, Csontos Tamásné, Durkó Sándor László, Gulyás Jánosné (Mikes Zsuzsa), Ivánkovics Zoltán, Laukóné Mukk Adrienn, Némethy Mária, Tasnádi Katalin, †Barna Topurek Tamás, Vasicza Zoltán, Veszelszki Éva • A folyóiratban megjelent cikkek tartalmaért egy személyben az írója a felelős • Nyomás: Manuta nyomda, telefon: (36)30/636-0336 • Nyomdai előkészítés: Tökéletes Másolat, www.tokmas.hu • Engedélyszám: B/PMF1393/P/1994 HU ISSN 1785-2013 • Megjelenik minden hónapban. ESE isaszegi telephelye: Alemány Erzsébet Segítő Ház 2117 Isaszeg, Nap u. 2/b. Tel./fax: (36)28/582-425, (36)28/582-426, e-mail: aesh@invitel.hu

A meleg ebédet ismét házhoz szállítjuk Pécelen és Isaszegen.

Finom, házas menüt kínálunk munkanapokon,
hétvégén és ünnepnapokon is

A menü ára: 700 Ft/adag
(áfa-val, kiszállítással).

Az egyszer használatos, mikrózható
ételdobozokat ingyen adjuk.

Egész havi előfizetés és
csoportos (20 főtől) megrendelés
esetén 10 % kedvezményt biztosítunk.

**Ebédjéhez friss kenyeret és
pékárut is rendelhet.**

**Mi főzzük az ebédet, mi sütjük a kenyeret,
mi, a VÉDESE Nonprofit Kft. szakemberei.**

Sütőüzemünk címe:
ESE Szociális Központ
2119 Pécel, Pihenő u. 2.,
tel.: (28)454-076
(28)454-077

Konyhánk címe:
ESE Alemány Erzsébet
Segítő Ház
2117 Isaszeg, Nap u. 2/b.,
tel.: (28)582-425, (28)582-426

A rendeléssel kapcsolatos bővebb felvilágosítás kérhető
Kis Annától (06-20/412-2498) vagy
Tóth Pétertől (06-20/468-0339)
Az étlap és a megrendelő letölthető
a www.egymast-segito.hu honlapokról.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem az ESE Híradó című havi folyóiratot 2011.

..... hónaptól az alábbi címre:

Megrendelő neve: .....

Címe: .....

Telefonszáma: .....

Címemre postai csekket kérek. A postai csekk a (28)454 076
vagy a (28)454-077 telefonon is kérhető.

Előfizetési díj: negyedévre: 740 Ft

fél évre: 1 470 Ft

egy évre: 2 890 Ft

Támogatói előfizetés: 5 000 Ft

Kiemelt támogatói előfizetés: 10 000 Ft

Dátum: .....

Aláírás: .....

A megrendelőlapot kérjük az ESE Híradó címére (2119 Pécel,
Pihenő u. 2., ese@vnet.hu) eljuttatni.

A lap letölthető az ESE honlapjáról: www.egymast-segito.hu

1%

a gondoskodás méltósága

Egymást Segítő Egyesület

kiemelkedően közhasznú szervezet

Alapítva: 1989.

Adószámunk:
19173245-2-13

PÉLDAKÉP DŰ

Tájékoztatás civil szervezeteknek

A péceli és az isaszegi civil szervezetek 1 %-os felhívásait lapunkban díjmentesen közzé tesszük. Kérjük, akik élni szeretnének a lehetőséggel, küldjék el a közzétételre szánt szöveget az ese@vnet.hu e-mail címre, vagy szerkesztőségünk címére: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. Bővebb információ Apróné Orosz Margittól kérhető a 28/454-076 vagy 28/454-077 telefonszámokon.

Péceli Állatbarátok Egyesülete

www.pae.hu

Kérjük támogassa egyesületünk munkáját
adója 1%-val. Adószámunk: 18705913-1-13

Meghívó

Szeretettel meghívjuk a költészet napja tiszteletére
Némethy Mária költő verseiből
a SzeRBUzS zenekar közreműködésével összeállított
„Szívverés” című ünnepi műsorra.

Helyszín: a BM Katasztrófavédelmi Oktatási Központ színházterme
(Pécel, Szent Imre krt. 3.)

Időpont: 2011. április 10-én (vasárnap) 17 óra

Az ünnepi műsor közreműködői

Műsorvezető: **Rádi Zoltán**

A SzeRBUzS zenekar tagjai: **Szekeres István, Burger Ferenc,
Széplaki Pál, Dévai Gábor**

Szólót énekelnek: **Szekeres István, Péter Almási Fruzsina,
Rigó Csaba**

Szavalatok: **Jegercsik Csaba**, a Magyar Színház színművésze
Szöllősi Ferenc Attila, Pécel Város polgármestere

A versek szövegét írta: **Némethy Mária**

A versek zenéjét szerezte: **Szekeres István**

Színpadtechnika: **Mundrucz Tamás**

Videoklip: **Parajdi Szabolcs, Miklósy Krisztián**

Műsor:

A jóhír postása (SzeRBUzS zenekar)

Smile (SzeRBUzS zenekar)

Hé! (SzeRBUzS zenekar)

Lennék én (SzeRBUzS zenekar)

Ars poetika 1991 (Jegercsik Csaba)

Ars poetika 2001 (SzeRBUzS zenekar)

A magány (SzeRBUzS zenekar)

Súlytalan (SzeRBUzS zenekar)

Predestináció (SzeRBUzS zenekar)

Ima a tanítókért (Jegercsik Csaba)

Mamagyöngyvirág (SzeRBUzS zenekar)

Tavaszi fáradtság (SzeRBUzS zenekar)

Születésnapodra (SzeRBUzS zenekar)

Bogarak (SzeRBUzS zenekar)

Lilla jár (SzeRBUzS zenekar)

Szünet – büfé

Április 11 (SzeRBUzS zenekar)

Mátrix (Szöllősi Ferenc Attila)

A szerelem (SzeRBUzS zenekar)

Évszakok (SzeRBUzS zenekar)

Csend (SzeRBUzS zenekar)

Odaadás (SzeRBUzS zenekar)

Szívverés (SzeRBUzS zenekar)

Ősima (SzeRBUzS zenekar)

Hazám (Jegercsik Csaba)

Ima a hajléktalanokért (SzeRBUzS z.)

Credo (Jegercsik Csaba)

Pécel, 2011. április

*A résztvevők és a szervezők nevében:
Némethy Mária költő és Szekeres István zeneszerző*